

EMO 42. DÖNEM SEMPOZYUM VE KONGRELER			
KONGRE, KURULTAY, SEMPOZYUM, FORUM VE ÇALIŞTAYLAR	ŞUBE ADI	TARİH	DÜZENLEYEN KURUMLAR
ASANSÖR SEMPOZYUMU	EMO İZMİR ŞUBE	21-23 MAYIS 2010	EMO İZMİR ŞUBESİ, MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI İZMİR ŞUBESİ
TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİNİN MESLEK ALANLARIMIZDA YARATACAĞI SORUNLAR ÇALIŞTAYI	GENEL MERKEZ	12 HAZİRAN 2010	GENEL MERKEZ
ASANSÖR ÇALIŞTAYI	GENEL MERKEZ	16 EKİM 2010	GENEL MERKEZ
ELECO'2010	EMO BURSA ŞUBE	2-5 ARALIK 2010	EMO BURSA ŞUBESİ, ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
ELEKTRİKLİ ULAŞIM SİSTEMLERİ SEMPOZYUMU	EMO BURSA - ESKİŞEHİR ŞUBELERİ	7-9 NİSAN 2011	EMO BURSA ŞUBESİ, EMO ESKİŞEHİR ŞUBESİ
IV. ENERJİ VERİMLİLİĞİ VE KALİTESİ SEMPOZYUMU	EMO KOCAELİ ŞUBE	12-13 MAYIS 2011	EMO KOCAELİ ŞUBESİ, KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ, SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
6. İLETİŞİM GÜNLERİ	EMO İZMİR ŞUBE	13-14 MAYIS 2011	EMO İZMİR ŞUBESİ
GÜNEYDOĞU ENERJİ FORUMU 2011	EMO GAZİANTEP ŞUBE	28 MAYIS 2011	EMO GAZİANTEP ŞUBESİ, MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI GAZİANTEP ŞUBESİ
ATEX (PARLAYICI VE PATLAYICI ORTAMLARDA GÜVENLİK) SEMPOZYUMU	GENEL MERKEZ	22-24 EYLÜL 2011	EMO GENEL MERKEZ, ÇEVRE MÜHENDİSLERİ ODASI, PETROL MÜHENDİSLERİ ODASI, MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI, JEOLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI, KİMYA MÜHENDİSLERİ ODASI

YAPI DENETİM UYGULAMALARI VE SORUNLARI PANEL-FORUM	EMO İSTANBUL ŞUBE	1 EKİM 2011	EMO İSTANBUL ŞUBESİ
ELEKTROMANYETİK ALANLAR VE ETKİLERİ SEMPOZYUMU	EMO İSTANBUL ŞUBE	7-8 EKİM 2011	EMO İSTANBUL ŞUBESİ, İSTANBUL TABİP ODASI, İSTANBUL BAROSU
VI. YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARI SEMPOZYUMU	EMO DENİZLİ ŞUBE	14-16 EKİM 2011	EMO DENİZLİ ŞUBESİ, PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
MEZOPOTAMYA ENERJİ FORMU	EMO DİYARBAKIR ŞUBE	21-22 EKİM 2011	EMO DİYARBAKIR ŞUBESİ
TMMOB VIII. ENERJİ SEMPOZYUMU	GENEL MERKEZ	17-19 KASIM 2011	EMO MERKEZ
II. ELEKTRİK TESİSAT ULUSAL KONGRESİ	EMO İZMİR ŞUBE	24-27 KASIM 2011	EMO İZMİR ŞUBESİ
VI. ULUSAL AYDINLATMA SEMPOZYUMU VE SERGİSİ	EMO İZMİR ŞUBE	24-25 KASIM 2011	EMO İZMİR ŞUBESİ, AYDINLATMA TÜRK MİLLİ KOMİTESİ
SMM FORUMU II	EMO İZMİR ŞUBE	26 KASIM.2011	EMO İZMİR ŞUBESİ
IV. AĞ VE BİLGİ GÜVENLİĞİ SEMPOZYUMU	EMO ANKARA ŞUBE	25-26 KASIM 2011	EMO ANKARA ŞUBESİ, ORTADOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ, ATILIM ÜNİVERSİTESİ
ELECO'2011	EMO BURSA ŞUBE	1-4 ARALIK 2011	EMO BURSA ŞUBESİ, ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

ASANSÖR SEMPOZYUMU 2010 SONUÇ BİLDİRGESİ (21-23 MAYIS 2010)

Asansör Sempozyumu 21- 23 Mayıs 2010 tarihleri arasında İzmir Kültürpark Fuar alanında Elektrik Mühendisleri Odası ve Makina Mühendisleri Odası tarafından 603 kayıtlı delege olmak üzere yaklaşık 1000 kişinin katılımıyla İzmir’de gerçekleştirilmiştir.

Sempozyum 14 kurum ve kuruluş tarafından desteklenmiş olup, sempozyum boyunca 7 oturumda 27 bildiri, 1 panel, 3 çalıştay, 5 kurs, ilköğretim çağındaki çocukların bilinçlendirilmesi amacıyla “asansör ve yürüyen merdivenlerin güvenli kullanımı” konusunda eğitim çalışması gerçekleştirilmiştir. Sempozyum katılımcıları sempozyuma paralel olarak düzenlenen Asansör ve Asansör Teknoloji Fuarı’nı da ziyaret ederek yeni ve ürün ve teknolojileri de görme olanağı bulmuşlardır.

Sempozyumda ayrıca “Asansör Sempozyumu Kurumsal Logo Yarışması” düzenlenmiş, yarışmada dereceye giren eserler sergi alanında 3 gün boyunca sergilenmiştir. Sempozyumun üçüncü günü logo yarışmasında dereceye giren öğrencilere ödülleri verilmiştir.

Asansörlerde Enerji Verimliliği temasıyla düzenlenen Sempozyumun oturumlarında asansör alanında bilimsel, teknik ve Ar-Ge kapsamında sektörel ve akademik çalışmaların yanı sıra mevzuat, eğitim ve uygulamaya ilişkin özgün bilgi ve deneyimlerin paylaşıldığı ortamlar yaratılmıştır.

Sempozyum kapsamında düzenlenen “Asansörlerde Enerji Verimliliği Uygulamaları ve Mevzuatların Geliştirilmesine Yönelik Öneriler” başlıklı panelde ise; TÜBİTAK MAM, Makina Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası, ve Türkiye Asansör Platformu temsilcilerinin katılımıyla konu ayrıntılı olarak tartışılmış, görüş ve öneriler üretilmiş ve paylaşılmıştır.

Sempozyum kapsamında düzenlenen 3 adet çalıştayda “Mevcut Asansörlerin İyileştirilmesi ve Güvenliğinin Arttırılması”, “Asansörlerin Yapıya Kattığı Değer” ve “Asansör Mühendisliği” konuları ilgili tüm tarafların katılımıyla ayrıntılı olarak tartışılmış, yapılan çalışmalar ve uygulamalar katılımcılarla paylaşılmış, yeni görüş ve öneriler ortaya konulmuştur.

Sempozyum sonucunda aşağıdaki konuların kamuoyuna sunulması karar altına alınmıştır.

Enerji Verimliliği Kanunu ve Binalarda Enerji Performansı (BEP) Yönetmeliği ile bina tasarımında ve işletilmesinde birçok yenilik uygulamaya geçmiş olmasına karşın bu konu da mevzuat

düzenlemeleri halen tamamlanmamıştır. Odalarımız kanunun tasarısı aşamasından itibaren uzmanlık alanına giren tüm mevzuat çalışmalarına destek vermiştir. BEP ile binalarda Enerji Kimlik Belgesi uygulaması kısa sürede yaşama geçirilecektir. Ancak bu mevzuatın içerisinde asansör tarafından harcanan enerjiye ilişkin hiçbir hüküm bulunmamaktadır. Avrupa’da ise Asansörlerin enerji verimliliğine ilişkin etiketleme çalışmaları sürmektedir. Bu çalışmaların ülkemizde de başlatılması, bu uygulama ile binanın enerji sınıfı belirlenirken tasarımcı için bir tercih kriteri oluşturulmasının sağlanması gerekliliği vurgulanmıştır.

Asansörlerde enerji verimliliğini sağlamak için kullanılan teknolojilerin ve ekipmanların ilk yatırım maliyeti yüksek olmakla birlikte kullanım ömrü boyunca elde edilecek enerji tasarrufu düşünüldüğünde bu maliyet önemini yitirmektedir. Ancak, konutlarda kullanıcıların değil, yatırımcıların karar vermesi fiyatı yüksek olan verimli sistemlerin tercih edilmesini zorlaştırmaktadır. Bu nedenle yüksek verimli sistemlerin teşvik edilmesi, düşük verimli sistemlerin kullanımının engellenmesinin sağlanması için yasal yaptırımların düzenlenmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Binaların özelliğine göre değişmekle bir binada harcanan toplam enerjinin ortalama %1,5’u asansörlerde tüketilmektedir. Modern teknolojiye göre tasarlanmış ve üretilmiş sistemler ile enerji verimliliğinde önemli iyileştirmeler sağlandığı, bina trafiğine uygun sistem seçimleri ve işletme sırasında alınacak önlemler ile verim artışlarının sağlanmasının olanaklı olduğu vurgulanarak Sanayi ve Ticaret Bakanlığı bünyesindeki Asansör Teknik Komitesi’nde Asansörlerde Enerji Verimliliği konusunun gündeme alınması, elde edilecek sonuçların Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından oluşturulan Binalarda Enerji Performansı Yönetmeliği’ne yansıtılması gerektiği belirtilmiştir.

BEP Yönetmeliği’nde yapılan son değişiklikler ile Enerji Kimlik Belgesi’ni kimin hazırlayacağı konusu karmaşa haline getirilmiştir. Bu hesapların yapılması ve kimlik belgesinin düzenlenmesi çalışmalarının uzman makina ve elektrik mühendisleri tarafından yapılması gerekmektedir. Diğer konularla birlikte asansörler ile ilgili tüketim hesaplarının da uzman makina ve elektrik mühendisleri tarafından yapılarak bina performans hesaplarına dahil edilmesinin sağlanmasının gerektiği belirtilmiştir.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Asansör Teknik Komitesince oluşturulan Mevcut Asansörlerin İyileştirilmesi ve Güvenliğin Arttırılması alt komisyonu yürüttüğü çalışmanın geldiği aşamayı sempozyum katılımcıları ile paylaşmıştır. Alt komisyon ülkemizde sayısı yaklaşık 200.000 olan mevcut asansörlerin iyileştirilmesi ve güvenliğinin arttırılması konusunda teknik öncelikler, aşamalar ve süreler konusunda çalışmaların hızla sürdürüldüğü, bu konuda yapılacak tarama ve denetim çalışmalarının alt komisyon tarafından oluşturulan kriterler çerçevesinde meslek odaları tarafından yapılması ve yapılan çalışma sonucunda ülkemizdeki asansörler ile ilgili bir envanter oluşturulması, bu çalışmanın sağlıklı yürütülmesi konusunda Bakanlar Kurulunca bir yönetmelik yayımlanması gerektiği vurgulanmıştır.

Eski asansörlerin birçoğunun enerji verimliliği açısından oldukça kötü durumda olduğu saptaması yapılarak halen hizmette bulunan asansörlerin durumlarının belirlenip, iyileştirme potansiyellerinin ortaya çıkarılması açısından mevcut asansörlerin iyileştirilmesi ve güvenliğinin arttırılması çalışmasının önemi vurgulanmıştır. Bu çalışmada mevcut asansörlerin enerji tüketimi değerlerinin ölçülmesinin, enerji tüketimini arttıran bileşenlerin saptanmasının

sağlanması, bu nedenlerle de bu çalışmanın meslek odaları tarafından yürütülmesi gerektiği vurgusu yapılmıştır.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından yayınlanan “Asansör İşletme ve Bakım Yönetmeliği”nde asansör periyodik kontrollerinin 2012 yılından itibaren A tipi muayene kuruluşları tarafından yapılacağı hükmü bulunmaktadır. Halen periyodik kontrol çalışmaları Odalarımızın yerel yönetimlerle yaptığı protokoller çerçevesinde ülkemizin en az 20 il ve ilçesinde yürütülmektedir. Yapılan periyodik kontrol çalışmaları sonucu bu il ve ilçelerdeki asansörlerin güvenliği önemli oranda artırılmıştır. Asansör periyodik kontrol çalışmalarını kamusal bir hizmet olup, akredite de olsa ticari kuruluşlar tarafından yapılması durumunda bina yöneticisi (vatandaş) ile asansör bakım firmasını karşı karşıya getireceği, asansör bakım işinin denetimsiz hale geleceği ve kullanıcıların mağdur olacağı, bunun sonucunda da asansörlerin güvenliğinin azalabileceği vurgusu yapılmış, mevcut asansörlerin iyileştirilmesi ve güvenliğinin artırılması çalışmasının bir tür periyodik kontrol çalışması olduğu vurgulanarak, bakanlığın yeni hazırlayacağı yönetmelikte periyodik kontrol ile hükmününün meslek odaları tarafından yapılır şeklinde değiştirilmesi veya ertelenmesi talep edilmiştir.

İnsan yaşamı için konfor ve kolaylık sağlayan taşıma sistemleri olan asansörler, yasal mevzuata uygun olarak yapılması, tasarımından imalatına, imalatından bakımına, bakımından periyodik kontrolüne kadar tüm süreçlerinde mühendislik hizmetine gereksinim duyan bir uzmanlık alanıdır. Asansör teknolojisindeki çok hızlı gelişmeler ve değişim, enerji verimliliği gibi konular asansörlerde mühendisliğin önemini gittikçe arttırmaktadır. Odalarımız tarafından yapılan meslek içi eğitim sonrasında belgelendirmeler ve teknolojik gelişmeler sonucu mühendislerin sektörde istihdam edilmesinin önemini artması, asansör konusunda uzmanlaşmış mühendis kavramını ortaya çıkarmıştır. Asansör tasarımı, projelendirilmesi, malzemesi, montajı risk analizi, bakımı, revizyonu, periyodik kontrolü, iş güvenliği, enerji verimliliği, mevzuat ve ilgili standartlar konusunda teorik ve uygulamalı bilgiye sahip uzmanlaşmış asansör mühendisine sektörün gereksinimi olduğu, Odalarımızın da bu konuda meslektaşlarına yönelik eğitim ve belgelendirme faaliyetlerini geliştirmesi gerekliliği belirtilmiştir.

Günümüzde her alanda olduğu gibi asansör teknolojileri alanında da çok hızlı bir gelişme ve değişim yaşanmaktadır. Bu gelişmelere uyum sağlamak, ürün ve hizmet kalitesini arttırmak, rekabet edebilme gücünü sürekli olarak sağlayabilmek için sektörde bilgi, beceri ve iş alışkanlıklarına sahip nitelikli insan gücüne gereksinim vardır. Nitelikli insan gücü sağlamak konusunda üniversitelere, ara teknik eleman yetiştiren okullara ve meslek odalarına önemli görevler düştüğü vurgulanmıştır.

Binalarda kat yüksekliğinin artması insanların dikey olarak ulaşımının önemini arttırmıştır. Kat yükseklikleri arttıkça dikey iletişim için kullanılan asansörlerin estetik, konfor, güvenlik, enerji verimliliği vb. konulardaki teknolojik gelişimini hızlandırmıştır. Yüksek katlı binaların yapılabilmesinin en önemli unsurlarından olan asansörlerle ilgili dünyada çok önemli yüksek bina uygulamalarını görmek mümkündür. Ülkemizde de yüksek bina uygulamalarında benzer uygulamalar görülmekle birlikte halen %70- %80 oranında asansör avan projelerine uygun mimari tasarımlar yapılamamaktadır. Dikey ulaşım için bu kadar önemli bir işlevi olan asansörlerin güvenli, konforlu, estetik ve enerji sarfiyatı az bir şekilde yapılabilmesi için tasarım aşamasında mühendisler ile mimarlarımızın bu konuda birlikte çalışmaları gerektiği belirtilmiştir.

Ülkemiz asansör sektörünün hızla gelişen bir imalat sektörüne dönüştüğü, yapılan imalatların birçoğunun ihraç edilmeye başlandığı, yoğun rekabet ortamında sektörün ihracat yeteneğini sürdürüp geliştirebilmesi için Ar-Ge çalışmalarına önem vererek teknolojisini geliştirmesinin gerekliliği saptanmıştır. Yerli üretimin ulusal ve uluslar arası rekabet ortamında etkinliğinin artırılması için Ar-Ge ve yüksek üretim teknolojisine yönelik yatırımlara destek verilmesinin devlet politikası olması gerektiği vurgulanmıştır.

Sektörde finansman, sermaye yetersizliği, düşük verimlilik, kalifiye iş gücü, teknolojik ve endüstriyel birikim ve paylaşım sorunlarına ilişkin kalıcı, köklü çözüm mekanizmalarının işlerliğinin artırılması gereksinimi vardır. Sektörde sahip olunan bilgi ve deney birikiminin uygulamaya ve katma değere dönüştürülmesi için sistem tasarımında ulaşılan seviyenin geliştirilerek yaygın kullanımının sağlanması, yerli malzeme üretim ve kullanımının teşvik edilmesi gerekmektedir

Meslek odalarının kuruluş yasalarının verdiği görev çerçevesinde, kamu yararına ve kamu adına sürdürdüğü üretim ve hizmetlerin kalitesinin yükseltilmesi amacıyla, mesleki denetim hizmetlerinin önündeki yerel ve merkezi siyasi iktidarlarca konulan tüm engeller ve sınırlamalar kaldırılması gerektiği ve mesleki denetimin olmazsa olmaz koşulunun “uzmanlık ve belgelendirme” olduğu belirtilmiştir.

AB Teknik Mevzuatı'nın uyumlaştırılması, standartlara uygun üretim ve haksız rekabet koşullarının giderilmesi konularının sektörün ilk gündem maddelerini oluşturmasına karşın mevcut sorunların çözümüne ilişkin etkin koordinasyon zeminlerinin istenilen oranda yaratılmadığı ve/veya değerlendirilemediği saptanmıştır. Bu nedenle sektörle ilgili sorunların çözümünde bilginin paylaşılmasına önem verilmeli, sanayi, üniversite, ilgili kamu kuruluşları (Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, TSE, Bayındırlık Bakanlığı) sektör dernekleri ve Meslek Odaları işbirliği içinde çalışmasının gerekliliği vurgulanmıştır.

TMMOB ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
TMMOB MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI

TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİNİN MESLEK ALANLARIMIZDA YARATACAĞI SORUNLAR ÇALIŞTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ (12 HAZİRAN 2010)

Türkiye’de uzun dönemdir uygulanan ekonomik ve sosyal politikalar sonucu yatırım, üretim ve sanayileşmeden uzaklaşılması, mühendislerin eğitim sürecini, üretim sürecindeki konularını, çalışma koşullarını, çalışma alanlarını, mesleki beklentilerini olumsuz yönde etkilemiştir. Bu süreçte gerek kamu gerek özel sektörde birçok mühendis, aldıkları eğitime ve sahip oldukları formasyona uymayan koşullarda çalışmak zorunda kalarak meslek alanlarından uzaklaşmışlardır. Mühendislik temel olarak, güncel bilgi, formasyon temelli, evrensel yaklaşımlarla insan yaşamını iyileştirmeyi amaçlayan ve mevcut sorunların belirlenmesinden çözümlenme süreçlerine kadar araştırma, teknoloji geliştirme, bilginin ekonomik ve toplumsal yarara dönüşmesi için tasarım yeteneklerini öne çıkartan bir meslek dalıdır.

Mühendisler mesleki yaşamları boyunca değişen ve gelişen teknolojileri anlayıp uygulayabilmek için öğrenmeye sürekli devam ederler. Mühendislik alanında yaşanan teknolojik gelişimin hızı dikkate alınırsa mühendis yaşam boyu öğrenmenin yöntemini bilmek durumundadır. Bunun yanında sürekli eğitim ile mühendislik bilgisinin geliştirilerek üretime yansıtılabilmesi temel mühendislik formasyonunun düzeyi ile doğrudan bağlantılıdır. Bu nedenle mühendisi sadece teknoloji uygulayan bir niteliğe indirgemeye çalışan anlayış kabul edilemez.

Ülkemizde, mühendis, mimar ve diğer teknik elemanların unvan, yetki ve sorumlulukları yasa ve yönetmeliklerle düzenlenmiştir. 17.6.1938 tarihli ve 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkındaki Yasa, kimlere mühendis unvanı verilebileceği ve hangi okullarca verilen diplomaların mühendislik mesleğine temel olabileceği belirlenmiştir. Buna göre, mühendislik öğrenimi veren Türk yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlara “**mühendis**” ve “**yüksek mühendis**” unvanı verilebilir. Aynı biçimde programları, yüksek mühendis ve mühendis okullarımızın programlarına denk yabancı okulların mezunlarına da bu unvanlar verilir. Ancak, mühendislik unvanına sahip olanlar bu unvan ve yetki ile sanatlarını uygulayabilirler.

29.04.1992 tarihli ve 3795 sayılı Yasa ise, bütünüyle mühendis ve mimarlar dışındaki teknik elemanların unvan, yetki ve sorumluluklarını belirlemek için çıkarılmıştır. Bu Yasa’nın 3. Maddesi’nin (d) bendi, lise üstü dört yıl süreli yüksek teknik öğretim gören erkek teknik öğretmen okulu, erkek teknik yüksek öğretmen okulu, yüksek teknik öğretmen okulu ve teknik eğitim fakültesi mezunları ile kız teknik öğretmen okulu, kız teknik yüksek öğretmen okulunun ve mesleki eğitim fakültesinin teknik eğitim veren bölümlerinden mezun olanlara “**teknik öğretmen**” unvanı verilmesini öngörmüştür.

3795 sayılı Yasa’nın 3. Maddesi’nin (e) bendi teknik öğretmen unvanını kazananların belli bir programı başarıyla tamamlamaları koşuluyla kendi dallarında mühendis unvanı verilmesini düzenlemektedir. Teknik eğitim fakülteleri ile mühendislik fakültesi arasındaki formasyon farkını kapatmaya yönelik olarak yapılan yasanın uygulama esas ve usulleri, Yükseköğretim

Kurulu (YÖK) tarafından 07.08.1992 tarihinde 21308 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan yönetmelikle düzenlenmiştir. Yönetmeliğin 8. Maddesi **“Tamamlama programında yer alan mühendislik dersleri, mühendislik unvanına sahip öğretim üyeleri tarafından verilir”** koşulunu getirmektedir. Bu uygulamanın yıllara yayılan nitel ve nicel özellikleri ve sonuçları nedense kamuya yansıtılmamış ve irdelenemmiştir.

3795 sayılı Yasa’nın 3. Maddesi’nin (a) bendi teknisyen, (b) bendi teknikerlerin unvanlarını, 6. Maddesi ise bu teknik elemanların unvan, yetki ve sorumluluklarının yönetmeliklerle düzenleneceğini belirlemiştir. Bu amaçla 3030 sayılı kanun kapsamı dışında kalan belediyeler tip imar yönetmeliği, fen adamlarının yetki, görev ve sorumlulukları hakkındaki yönetmelik ve bayındırlık işleri kontrol yönetmeliği çıkarılarak mühendis, mimar dışındaki diğer teknik elemanların yetki ve sorumluluk alanları düzenlenmiştir.

13.11.2009 tarih ve 2009/15546 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile çeşitli üniversitelere bağlı mesleki ve teknik eğitim fakültelerinin kapatılarak, teknoloji fakültesine dönüştürülmesine karar verilmiştir. 24.11.2009 tarihli ve 2009/15612 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile ise kapatılan mesleki ve teknik eğitim fakültelerinin, 2015-2016 öğretim yılı sonunu geçmemek üzere görevlerini ilgili mevzuata göre yürütmeye devam edecekleri, kapatma işleminin, mevcut öğrencilerin mezuniyet işlemleri tamamlandıktan sonra ve en geç 2015-2016 öğretim yılı sonunda uygulamaya konulacağı kararlaştırılmıştır.

YÖK’te yapılan değerlendirmelerde; teknoloji fakültelerinin kapatılan teknik eğitim fakültesinin işlevlerini de yerine getireceği, teknoloji fakültelerinde alan eğitimi ile formasyon eğitiminin birbirinden ayrılarak, yüksek nitelikli teknik eleman yetiştirme işlevi ve mesleki teknik ortaöğretime daha nitelikli öğretmen yetiştirme işlevinin birlikte gerçekleştirileceği belirtilmektedir. Teknoloji Fakülteleri’nin Mühendislik Fakülteleri’ne alternatif değil, bu fakültelerin tamamlayıcısı olacağı iddia edilerek, mezunlarının üretim süreçlerinde üslenecikleri görevlerin birbirinin devamı niteliğinde olması gerektiği öngörüsü vardır. Bu gerekçeyle alan eğitimi alan teknoloji fakültesi mezunlarının **“uygulama mühendisi”** olacakları, görev, yetki ve sorumluluk bakımından mühendislik fakültesi mezunu **“mühendis”** ile teknoloji fakültesi mezunu **“uygulama mühendisi”** unvanı arasında hiçbir fark söz konusu olmayacağı hatta neredeyse “uygulama mühendisinin” “mühendisten” daha fazla olanaklara sahip olabilecekleri belirtilmektedir. Bunun yanında teknoloji fakültesi bünyesinde, iş dünyasının ihtiyaçlarına ve isteklerine göre mühendislik teknolojisi bölümleri açılacağı da öngörülmektedir.

Bu uygulama ile teknik öğretmenlere dolaylı yollardan alanında hizmet veya üretimle ilgili proje yapma, planlama, yönetme, uygulama ve kontrol, ürün geliştirme, test, analiz, kalite yönetimi ve imalat konularında imza yetki ve sorumluluk verilmesi amaçlanmaktadır. Buna gerekçe olarak gelişen Türk sanayisinin teknoloji mühendislerine de gereksinimi olduğu belirtilerek, iş hayatındaki gelişmeler sonucu geleneksel mühendis ve uygulama ağırlıklı mühendis gibi birbirinden iki ayrı kavram geliştirilerek birbirini tamamlayıcı çalışma alanı olduğu vurgulanmaktadır. Ülkemizde yılda ortalama 25.000 yeni mühendisin mezun olduğu ve mühendislerin %25’inin işsiz ya da meslek dışı işlerde çalıştığı gerçeği karşısında alınan bu kararın bir keyfilik ve plansızlık içerdiği açıkça ortadadır.

Bu uygulamada iki önemli konu ortaya çıkarılarak, gerekçe olarak öne sürülmektedir. Birincisi, dünyada artık teknik öğretmen yetiştiren eşdeğer öğretim kurumlarının olmadığı, ikincisi

özellikle batı ülkelerinde **“teknoloji mühendisliği”** veya **“uygulama mühendisi”**nin bu bağlamda yer aldığı savunulmasıdır. Bu iki bilgi de kamuoyunu yanıltmak üzere yayılmaktadır. Ayrıca Türkiye’de teknik öğretim alanında **“teknik öğretmen”** in öğretmen olarak istihdamının olanaksız olduğu da öne sürülmektedir.

Birincisi, birçok ülkede, özellikle ABD’de, üniversitelerde, teknisyen/tekniker eğitiminde görev alacak teknik öğretmenler yetiştiren fakülte ve bölümler ile liselerde teknoloji derslerini verecek teknoloji öğretmenleri yetiştiren fakülte ve bölümler vardır. İkincisi, bu fakültelerdeki yeni yapılanmada, ABD’de ve Avrupa’da birçok ülkedeki **“mühendislik teknoloğu/teknolojisti”** yerine Türkçe çevirileri ters sözcük sırasında yapılarak **“teknoloji mühendisi”** veya **“uygulama mühendisi”** adı kullanılmaktadır.

Teknik elemanların, dünyadaki statülerini ve devinirlikleri ile eşdeğerliklerini güvence altına alan üç adet uluslar arası anlaşma vardır. Bunlar **“mühendisler”** için Washington anlaşması, **“mühendislik teknologları/teknolojistleri”** için Sydney Anlaşması ile **“teknisyenler”** için Durban Anlaşması’dır. Bu üç ayrı anlaşma ile bu unvan ve mesleklerin birbirinden ayrı olduğu, bu mesleklere ilişkin profesyonel kurumların ve eğitimlerinin ayrı ayrı olduğu kesinlikle kabul edilmiştir. Bu anlaşmaların konuyla ilgili kişi ve kuruluşlar tarafından, hem içerikleri hem de anlaşmalarda ülkeleri temsil eden mesleki kuruluşlar açısından, iyice incelenerek irdelenmesinde yarar vardır.

Amerikan mühendislik ve teknoloji akreditasyon kuruluşu ABET’in **“ABET 2000”** kriterleri, Avrupa mühendislik akreditasyon sistemi ve Türkiye’de yürütülen mühendislik programları değerlendirme sistemi (MÜDEK) tarafından da aynen alınmıştır. Buna göre mühendislik ve teknolog/teknolojist, iş alanındaki yayılımda, bir biri ile örtüşmeyen biçimde tanımlanmıştır. Buna göre mühendis tasarlayan-projelendiren, teknolog/teknolojist ise bu tasarım-projenin uygulanmasında görev alan, gerçekleştiren bir teknik elemandır. Bu iki mesleğin eğitim-öğretim programları kapsamları, nitelikleri hatta akreditasyon koşulları farklıdır. Bu nedenle teknolog/teknolojisti sırf amaca uygun bir ad takılarak **“mühendisleştirmek”**, dünya standartlarının bugünkü durumuyla bile olanaksızdır.

Mühendislik; eğitim, deneyim, uygulama ile edinilen matematik ve doğa bilimleri bilgisinin, doğal güç ve kaynakların insanlık yararına ve sürdürülebilirlik ilkeleri dikkate alınarak, mühendislik etiği gözetilerek kullanılması için yöntemler geliştirme uğraşıdır. Buna göre mühendis bir sistemi tasarlayıp geliştirir, bunları uygulayan diğer teknik elemanlara yol gösterip, denetler. Mevcut durumda tekniker ve teknisyenlerin görevini, uygulama mühendisi veya teknoloji mühendisi adı altında yeni bir kavrama yükleyerek, yetki ve sorumluluk açısından **“mühendisleştiren”** ya da mühendisi sadece teknoloji uygulayan bir niteliğe indirgeyerek **“teknisyenleştiren”** bir anlayış kabul edilemez.

Teknoloji Fakülteleri’nde mühendislik bölümlerinin kurulması durumunda, aynı üniversitede bünyesinde iki ayrı mühendislik bölümü (Bilgisayar Mühendisliği, Elektrik-Elektronik Mühendisliği, Endüstri Mühendisliği, İnşaat Mühendisliği vb.) kurulması gibi garip bir durum ortaya çıkabilecektir. Bunun yanında iş dünyasının ihtiyaçlarına ve isteklerine göre mühendislik teknolojisi bölümleri açılacağı ve mezunlarına **“teknolojist”** unvan verileceği de belirtilmektedir. Ülkemizde bu ara elemana karşılık olarak **teknikerler** kamu ve özel sektör işletmelerinde görev yapmaktadırlar. Özellikle meslek yüksek okullarında yapılan son

düzenlemelerle işyeri eğitimleri ile birlikte eğitim-öğretim süresi üç yıla çıkarılarak nitelikli teknik eleman (tekniker) yetiştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu durum ortadayken teknolojist, mühendislik teknolojisti veya teknolog gibi kavramlar teknik elemanların yetki ve sorumluluk alanlarında yeni sorunlar ortaya çıkaracaktır.

Mühendislik mesleği altyapı sorunları çözülmüş, çağdaş ve bilimsel niteliklere sahip kaliteli bir eğitimi zorunlu kılmaktadır. Mesleğin uygulama alanı yönünden eğitimin niteliği, doğa ve kültürel çevrenin tahribi; birey ve toplum sağlığının riske girmesi gibi kamusal alana zarar verebilecek pek çok uygulamaya neden olabilmektedir. Ülkemizde var olan mühendislik-mimarlık fakültelerinin eğitimini kaliteli hale getirmek, fakültelerin alt yapı, donanım ve öğretim elemanı alanındaki eksikliklerini gidermek için çalışma yapılması gerekirken, siyasi olarak alınan bu kararların kamu yararına uygun olduğunu söylemek olası değildir.

YÖK'ün isimleri değiştirilen Teknik Eğitim Fakülteleri'nin kadro ve fiziksel olanaklarıyla Teknoloji Fakültesi mühendislik bölümlerinin kurulmasını tanıması, teknik eğitim fakülteleri ile mühendislik fakültesi arasındaki formasyon farkını kapatmaya yönelik olarak yapılan 3795 sayılı Yasa'yla ve daha önce çıkarmış olduğu yönetmelikle çalışmaktadır. Buna göre; mühendislik unvan ve formasyonuna sahip olmayan öğretim üyelerinin bulunduğu Teknik Eğitim Fakülteleri'nde (Teknoloji Fakültesi) mühendislik eğitimi verilmesi açıklanamaz.

Mühendislik mesleğinin gereklerine uygun biçimde eğitim vermek üzere kurulmuş olan mühendislik fakülteleri ile teknik liselere öğretmen yetiştirmek amacıyla kurulan teknik eğitim fakültelerinin kuruluş amaçlarının okutulan derslerin ve içeriklerinin biri biriyle eşdeğerde olmadığı açıktır. YÖK'te yapılan değerlendirmelerde teknoloji fakültesi bünyesinde açılacak mühendislik bölümlerinin, mühendislik fakülteleri bünyesindeki mühendislik bölümleri müfredatına eşdeğer olması göz önünde bulundurulacağı belirtilmiş olmakla birlikte, kurulan teknoloji fakültelerinin alt yapısının ve öğretim kadrosunun buna uygun olduğu söylenemez. Bu nedenle, teknoloji fakültesi mezunlarının mühendis unvanı almalarını sağlayan düzenlemeler “bünyeye inemeyen, daima düzeyde kalacak bir zorlama olmaktan ileri gidemeyecek ve kuruluş amaçlarından kaynaklanan temeldeki yetişme farkını gideremeyecektir.”

Sonuç olarak; yeni kurulan teknoloji fakültelerinde teknoloji veya uygulama mühendisliği gibi bölümlerinin kurulması önümüzdeki süreçte mühendislik mesleğimizi, yetki ve sorumluluk alanlarımızı tam bir karmaşaya sürükleyecek ve meslek alanımızdaki istihdam sorununu artıracaktır. Bu nedenle konu daha da içinden çıkılmaz bir aşamaya gelmeden, meslek odaları başta olmak üzere ilgili taraflarını da kapsayacak biçimde yeniden gözden geçirilmelidir.

ASANSÖR ÇALIŞTAYI

(16 EKİM 2010)

Elektrik Mühendisleri Odası'nın (EMO), asansör konusunda "A Tipi Muayene Kuruluşu" olma çalışmalarına ilişkin olarak, 16 Ekim 2010 tarihinde "Asansör Çalıştayı" düzenlendi. Çalıştay'da, EMO'nun asansör alanında yürüttüğü faaliyetler değerlendirilerek, 2012 yılından itibaren zorunlu olacak "A Tipi Muayene Kuruluşları" ile ilgili politikalar, asansörlerin denetlenmesi, mühendislik alanındaki düzenlemeler ve yönetmelikler ele alındı.

EMO 42. Dönem Yönetim Kurulu'nun 31 Temmuz 2010 tarihinde aldığı karar doğrultusunda EMO Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen çalıştayın yürütücülüğünü EMO Yönetim Kurulu Yazmanı Erdal Apaçık üstlendi.

Çalıştay, EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göлтаş'ın açılış konuşması ile başladı. Göлтаş, olumsuz hava koşullarına rağmen çalıştaya katılım sağlayan tüm şube temsilcilerine teşekkür ederek başladığı konuşmasında, Temmuz ayında düzenlenen Koordinasyon Kurulu toplantısında ve EMO 42. Dönem Olağan Genel Kurulu'nda, "A Tipi Muayene Kuruluşu olup olamama" konusunda çok detaylı bir tartışma olanağı bulamadıklarını hatırlatarak, düzenlenen çalıştay ile konunun detaylı bir biçimde tartışılmasını amaçladıklarını bildirdi. Çalıştay düzenlenmesine yönelik olarak Koordinasyon Kurulu toplantısında karar alındığını hatırlatan Göлтаş, EMO'nun mesleki alanları üzerinde tartışma yürütme kültürüne sahip olduğunu vurgulayarak, "Bu tartışma ve birikim kültürünü, karar verme süreçleri içerisinde,

EMO Yönetim Kurulu olarak çok önemsiyoruz" dedi.

İki oturum halinde düzenlenen çalıştayda, 1 Ocak 2012 tarihinden itibaren asansör periyodik denetimlerin A Tipi Muayene kuruluşları tarafından yapılacak olmasında Odamızın izleyeceği politikalar tüm boyutları ile tartışıldı. Konuşmacılar, bu konudaki tartışmaların belli bir olgunluğa ulaştığını, dolayısıyla bir değerlendirme yapılarak sonuçlandırılması gerektiğini ifade ettiler. Çalıştayın sonunda yeniden söz alan EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göлтаş, EMO Yönetim Kurulu'nun çalıştayın sağlıklı olarak gerçekleştirilmesi için söz almak yerine katılımcıları büyük dikkatle dinlemeyi yeğlediğine dikkat çekerek tüm katılımcılara teşekkür etti.

düzenlenmesi ve tanınırlığının sağlanması konusunda yürüteceği yoğun ve uzun soluklu çalışmada, binlerce sayfadan oluşan mevzuatın detaylarında boğulmak yerine, üyelerimizin meslek alanlarının belirlenmesi, belgelendirme ve tanınırlık sorununun aşılması noktasında sürekli bir iradeyi ortaya koymasının zorunluluğunu tespit etmiştir. Üyelerimizin yaşadığı sorunlar ve farklı standartlarda aldıkları eğitim göz önüne alındığında, doğru bir öngörüyle başlatılmış olan Meslek İçi Sürekli Eğitim Merkezi (MİSEM) çalışmalarının öneminin arttığı görülmektedir. Önümüzdeki dönemde üniversitelerin diplomalarda yer alan mühendis unvanlarını kaldıracağı ve Odamızın yetkilendirme konusunda tek yetkili merci olması vurgusu bir yandan meslek odalarını güçlendirecek gibi görünmekle birlikte, yeni ve farklı bir mücadeleyi zorunlu kılan süreci işaret etmektedir. Buradan yola çıkarak, MİSEM kapsamında yürütülen çalışmaların tamamlanması, tanınırlığın sağlanması ve eğitim standartlarının oluşturulması ile yetkilendirmeye yönelik belgelendirmenin meslek alanlarımızın tümünü kapsayacak şekilde çeşitlendirilmesi acil bir gereksinim olarak karşımıza çıkacaktır.

Önümüzdeki dönemde “elektronik İmza” uygulamasının hayata geçeceği göz önüne alınarak, SMM üyelerimizin ürettiği mesleki denetime yönelik hizmetlerin ıslak imza yerine, elektronik imza ile de onaylanabilmesi için alt yapının tamamlanması için gerekli hazırlık yapılmalıdır. Oda mevzuatına ve yönetmeliklerine uymamakta direnen üyelere yönelik mevcut uygulamalarımız (TMMOB Disiplin Yönetmeliği, belgelerin iptali v.b.) caydırıcılık özelliği taşımamaktadır. Bu durum haksız rekabet ortamını beslemektedir. Zira SMM’ler arasında giderek yaygınlaşma eğiliminde olan “piyasacı anlayış” meslek ahlak ve etiği gibi alanların yanında mesleki dayanışmayı da aşındırmaktadır.

Bu nedenle SMM’ler arasında mesleki sorunlarına sahip çıkmakta aktif katılımcı olmak yerine “işine bakmak” davranışı hakim olabilmektedir. Bireysel davranışlara yönelik SMM’ler sorunların çözümünde odayı başarısız bulmakta veya iktidarla ortaklaş(a)mamayı sorunların çözümsüzlüğüne neden olarak görmektedirler. Sempozyumda; bu piyasacı yaklaşım bulaıklığından kurtulmak ve sorunlarımızın, salt meslektaşlar değil, ülkemiz ve insanımızın çıkarlarının gözetildiği bir noktada buluşma arzusu güç kazanmıştır.

Bu sonuç oda yönetmelikleri ve kurallarına saygılı ve ilkeli davranan üyelerimizin de haklı olarak oda uygulamaları sorgulaması sonucunu doğurmaktadır. Sempozyum katılımcıları; mesleki davranış ilkelerini, proje üretim sürecinin temel ilkeleri olarak kabul görmesi için yoğun emek harcanması gerekliliğine işaret etmişlerdir.

Teknolojinin ve uygulamaların hızla değişim gösterdiği bu dönemde, dinamik bir örgüt olabilmek için Oda yönetmelik ve uygulamalarının, örgüt birimlerimiz ile (ve gerekli ise ilgili tüm taraflar ile) değerlendirerek, hızla tepki verilmesi gereksinimini doğurmuştur. Meslek alanımıza ilişkin uygulamalarda değişiklik yapılması gereksinimi doğduğunda, siyasal, bürokratik neden ve tercihler sonucu hantal işleyen diğer kurum ve kuruluşlar beklenmeden hızla yapılabilir. Ancak tüm uygulama ve yönetmelik değişikliklerinde, üyelerimizin karşılaşacağı bürokratik işlemlerin sadeleştirilmesi ve pratikleştirilmesine özel önem verilmeli, tüm birimlerimizde mesleki denetim uygulamaları mutlaka tekleştirilmeli ve birimler arası koordinasyon eksiklikleri giderilmelidir.

4708 Sayılı Yapı Denetim Kanunu ile bir kamu hizmeti olan denetimin özelleştirilmesi, can ve mal güvenliğini bile tehdit eden son derece sağlıksız yapılaşmaya yol açmaktadır. İptal edilen

595 sayılı KHK'ye karşın 4708 sayılı yasa ile sürdürüle(meye)n yapı denetimi uygulaması, pratikte 'imza satma' gibi hiçbir üyemize yakıştıramadığımız yöntemler ile yürütülmektedir. İş potansiyeli yaratmak adına SMM'lerce üretilmesi gereken proje hizmetlerini "promosyon" adı altında pazarlayan yapı denetim firmaları döngüsü projeci SMM üyelerimizin çalışma koşullarını olumsuz etkilemektedirler. Meslek alanlarımızla ve proje üretim süreci ile ilgili tüm bakanlıklar, kamu kurum kuruluşları ve belediyelerin uygulamalarında Odamızın görüş ve önerilerinin alınması sağlanmalıdır. İlgili kurumlarda proje onaylayan görevlerin mutlaka alanımızla ilgili mühendisler tarafından yürütülmesi sağlanmalıdır.

Sempozyum delegeleri; önümüzdeki günlerde böylesi önemli bir konunun mutlaka tüm tarafların katılımıyla düzenlenmesi için TMMOB'nin çalışma yürütmesi gerekliliğine işaret eder.

İlk kez düzenlenen SMM Sorunları Sempozyumu'nun SMM üyelerimizin ürettiği hizmetlerin kalitesine ve tüm EMO birimlerinde uygulamaların aydınlaştırılmasına önemli katkılarda bulunacağına inanıyoruz. Sempozyum, SMM üyelerimizin her gün karşılaştıkları sorunların çözümü için ön ayak olacaktır. İlkini gerçekleştirdiğimiz sempozyumun ikincisi, üçüncüsü ve diğerleri ile devam etmesini ve önümüzdeki sempozyumlarda mevcut sorunlar yerine, Serbest Müşavir Mühendislik hizmetlerinin daha düzenli hale getirilmesi için bir yol haritası olmasını diliyoruz.

Özellikle AB süreci gerekçe gösterilerek mühendislik meslek alanlarında yapılmak istenen düzenlemelere karşı mücadele etmek, bu düzenlemelerin yapılabileceği tek yasal ve meşru yapının TMMOB ve özelde EMO olduğu gerçeğinden hareketle, Odamızın meslek alanlarına yönelik düzenlemelerde, uluslararası normlar ve standartları dikkate alarak kendini yeniden tahkim etmesi gerekmektedir.

Ülkemizde ve dünyada yaşanan kapitalist küreselleşme odaklı tüm olumsuzluklara karşın, mühendislik hizmetleri alanında yürütülen faaliyetlerin, ülke kaynaklarının doğru kullanılması ekseninde yürütülmesi zorunluluktur.

1. SMM Sorunları Sempozyumu katılımcıları; halkımız ve ülkemizin çıkarlarının göz ardı edilerek talan edilmeye çalışıldığı bir dönemde sürdürülecek tekil çıkarlara dayalı mühendislik faaliyetinin, kişisel ekonomik kurtuluşumuzu işaret etmediğini, çözümün örgütlü mücadeleden geçtiğini tespit eder.

ELEKTRİKLİ ULAŞIM SİSTEMLERİ SEMPOZYUMU VE SERGİSİ (7-9 NİSAN 2011)

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Eskişehir ve Bursa şubeleri tarafından düzenlenen Elektrikli Ulaşım Sistemleri Sempozyumu ve Sergisi (EUSİS 2011) gerçekleştirildi. Açılışta konuşan EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş, toplu taşımacılığın ve raylı sistemlerin önemini ortaya koyarken, ulaşım sistemleri ile enerji tüketimi arasındaki ilişkiyi de irdeledi. Sempozyum çalışmaları, 7-8 Nisan 2011 tarihlerinde Bursa'da, 9 Nisan 2011 tarihinde ise Eskişehir'de yapıldı.

EMO Bursa ve Eskişehir şubeleri tarafından, Uludağ Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Elektronik Mühendisliği Bölümü, İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik-Elektronik Fakültesi, Anadolu Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümünün katkılarıyla düzenlenen sempozyumun açılışı 7 Nisan 2011 tarihinde Bursa Akademik Odalar Birliği Yerleşkesi'nde (BAOB) yapıldı. Elektrikli ulaşım sistemleri konusunda üniversitelerde, kamu kurumlarında ve endüstride bulunan araştırmacıları, uygulamacıları ve karar vericileri bir araya getirerek çalışmalarını sunmak, önerilerini paylaşmak ve bilgi alışverişinde bulunmalarına yardımcı olmak amacıyla düzenlenen sempozyumun açılışında Sempozyum Yürütme Kurulu Başkanı R.Nejat Tuncay, EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş, TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman, Uludağ Üniversitesi Rektör Yardımcısı İrfan Karagöz, Bursa Büyükşehir Belediye Başkan Yardımcısı Abdullah Karadağ ve Bursa Vali Yardımcısı Sabahattin Yücel söz aldı.

**ELEKTRİKLİ ULAŞIM SİSTEMLERİ
SEMPOZYUM YERİ VE SERGİSİ**
Bursa - Eskişehir
7 - 9 Nisan 2011
EUSİS 2011

Düzenleyen Kuruluşlar

Destekleyen Kuruluşlar

BİLDİRİ KONULARI

- İleri Araç Teknolojileri
- Tetik Sistemleri
- Enerji Sektöründe AA Yapısı
- Enerji Depolama
- Sensörler
- Akıllı Ulaşım Sistemleri
- Ulaşım Sistemleri Entegrasyonu
- Yeni Yaşam Biçimi
- Raylı Sistemler ve Elektrikli Otomobillerle İlgili Diğer Konular

SEMPOZYUM TAKVİMİ

- Bilgi göndermek için son gün : 01 Mart 2011
- Özel oturum, panel ve sempozyum : 07-08 Mart 2011
- Değerlendirme sonuçlarının bildirilmesi : 10 Mart 2011
- Sempozyum ve Fuar : 7-8-9 Nisan 2011

İLETİŞİM VE AFRİNTLİ BELGİLEŞİM

TMMOB
Elektrik Mühendisleri Odası Bursa Şubesi
Bursa Akademik Odalar Birliği Yerleşkesi (BAOB)
Ocaklık Blok, Akademi Caddesi No: 4
16080 Bursa - TÜRKİYE

BAOB

İLETİŞİM VE AFRİNTLİ BELGİLEŞİM

Tel: +90 (224) 451 12 12
Fax: +90 (224) 451 00 38
E-mail: info@emob.org.tr
www.emob.org.tr

Sempozyumun açılışını yapan EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş, EMO Bursa ve Eskişehir şubelerine, üniversitelere, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğü'ne, Türkiye lokomotif ve motor sanayine teşekkür ederek konuşmasına başladı. EMO Yönetim Kurulu Başkanı Göltaş, TMMOB ve odaların meslek alanları ile ilgili konularda siyasal iktidarlardan bağımsız olarak görüşlerini her ortamda ifade etmekten çekinmediklerini vurgulayarak, "TMMOB kuruluşundan bu yana doğruya doğru yanlışa yanlış deme refleksini göstermesinden kaynaklı saygın konumu ile varlığını sürdürmektedir" dedi. Göltaş, bünyesinde 45 bine yaklaşan elektrik, elektronik, bilgisayar ve biyomedikal mühendisini barındıran bir meslek örgütü olarak; Ulaştırma Bakanlığı ve TCDD bünyesinde son yıllarda raylı sistemlerin alt yapısını geliştirmeye dönük başta

hızlı tren olmak üzere tüm elektrifikasyon, sinyalizasyon ve telekomünikasyon çalışmalarını ve bütün olarak demiryollarına verilen önemi takdirle karşıladıklarını kaydetti. Uzun yıllar içerisinde ihmal edilen hayati bir alanda yapılan doğru çalışmaları sahiplendiklerinin de altını çizen Göltaş, demiryollarının tarihsel gelişimine ilişkin şu bilgileri verdi:

“Demiryollarımızın tarihsel süreci ile ilgili kısa bir ufuk turu yapıldığında; Cumhuriyet öncesi 4 bin 136 km anahat demiryoluna sahip olan ülkemizin cumhuriyetin ilk yıllarında 1923-1950 yıllarına kadar olan dönemde 3 bin 764 km anahat inşaatı ile yaptığı büyük atılımın ardından 1951-2002 döneminde sadece 945 km anahat ilavesi ile derin bir duraklama dönemi yaşadığı görülecektir. 50 yıllık duraklama döneminin ardından 2003-2010 yılları arasında 1076 km anahat, 867 km hızlı tren, 209 km konvansiyonel olmak üzere önemli bir yatırım sürecine girilmiştir. Bugün ülkemiz 8 bin 716 km’si konvansiyonel ana hat ve 2 bin 332 km’si tali hat olmak üzere toplam 11 bin 48 km konvansiyonel hat ve 867 km yüksek hızlı tren hattı olmak üzere toplam 11 bin 915 km demiryolu hattına sahiptir. Söz konusu ana hatların yüzde 91’i tek hat, yüzde 9’u çift hattır. Toplam hatların yüzde 26’sı elektrikli ve yüzde 33’ü sinyallidir.”

Karayolu Merkezli Yatırımlar Dengesizliklere Yol Açtı

Cengiz Göltaş, dünyada kent içi ve kent dışı taşımacılığının birbiriyle uyumlaştırıldığını, taşımacılık yollarının birlikte değerlendirildiğini, toplu taşımacılığı birincil kılan ulaşım politikalarının uygulandığına dikkat çekerken, “Ülkemizde ise yük ve yolcu taşımacılığındaki talepler; tüm ulaşım çeşitlerini kapsamayan, toplu taşımacılığı birincil kılmayan politikalar ile çözülmeye çalışılmaktadır” dedi. Göltaş, 1950’li yıllardan itibaren, özellikle Marshall yardımının başlaması ile birlikte, Türkiye’ye dayatılan ulaşım politikası uyarınca demiryollarının ihmal edildiğini; dışa bağımlı ve karayolları merkezli yatırımların ulaşım modları arasında aşırı dengesizliklere yol açtığını anlattı. Ülkemizdeki yük taşımacılığının yüzde 83’ünün karayolu, yüzde 4.8’inin demiryolu, yüzde 4.5’inin denizyolu, yüzde 0.46’sının havayolu ile; yolcu taşımacılığının ise yüzde 90’ının karayolu, yüzde 1.80’inin demiryolu, yüzde 0.30’unun denizyolu, yüzde 8’inin havayolu aracılığıyla yapıldığını kaydetti.

EMO Yönetim Kurulu Başkanı, ulaşım politikalarına ilişkin olarak şu eleştirileri gündeme getirdi:

“Karayolu taşımacılığında ağırlık verilmesinin yol açtığı yüksek maliyet ve yatırım maliyetlerindeki artış, verimsiz yol kullanımı ile arazi kayıpları, gürültü, çevre kirliliği meydana gelmiş; ekonomik olmayan irrasyonel yatırım kararlarıyla uzun yıllar içinde ülkemizde dengesiz ve çarpık bir ulaşım sistemi geliştirilmiştir. Karayolu merkezli, uzun vadeli planlamaya dayanmayan yanlış politikalar trafik güvenliği açısından da ciddi sorunlar yaratmıştır. Öyle ki, araç sayısı bakımından AB ülkelerinde alt sırada yer alan Türkiye, araç başına düşen kaza sayısı bakımından zirvede bulunmaktadır.”

Enerji Verimli Ulaşıma Geçiş Zorunlu

Ulaşım politikaları ile enerji tüketimi arasındaki ilişkiye konuşmasında önemli bir yer ayıran Göltaş, dünya genelinde yılda tüketilen toplam enerjinin yüzde 19’unun ulaşımında kullanıldığını ve bu oranın 2030’da yüzde 50’ye yaklaşacağını öngörüldüğüne dikkat çekti. “Hem enerji kaynaklarının kullanımını açısından, hem de sera gazı emisyonlarının kontrol altında

tutulması açısından ulaşımda enerjinin verimli kullanıldığı yöntemlere geçiş zorunlu hale gelmiştir” saptamasını yapan Göltaş, bir kamu hizmeti olan ulaşımdan, belirli standartları karşılayacak şekilde herkesin yararlanmasını sağlayıcı politikaların hayata geçirilmesi gerektiğini vurguladı. Ulaşımın güvenli, ekonomik, çevre dostu, hızlı ve konforlu olması gerektiğinin de altını çizen Cengiz Göltaş, özel araç kullanımının yaygınlığının da etkisiyle trafik sıkışıklıkları nedeniyle karayolunun ulaşımı yavaşlattığı ve yolcuların can güvenliğini de tehlikeye soktuğunu söyledi. Göltaş, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre 2009 yılında karayollarında gerçekleşen 1 milyon 53 bin 346 kazada 4 bin 324 kişi hayatını kaybettiğini, 201 bin 380 kişinin de yaralandığını kaydetti.

EMO Yönetim Kurulu Başkanı, maliyet analizinin de ulaşım planlamasındaki önemine işaret ederek, şu bilgileri verdi:

“Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na göre kilometre başına ortalama yapım maliyeti otoyollar için 8.19 milyon dolar iken, hızlı tren altyapı maliyeti TCDD tarafından ortalama 4.53 milyon dolar/km olarak öngörülmüştür. 2010 yılında yapılan bir araştırmada; Türkiye’de yolcu taşımacılığı yapım, bakım-onarım ve işletme maliyetleri toplamı hızlı tren için 3,762 kr/yolcu-km, konvansiyonel tren için 5,016 kr/yolcu-km iken; otoyol için 6,959 kr/yolcu-km, devlet yolu için 6,755 kr/yolcu-km olarak hesaplanmıştır. Ortalama yük taşımacılığı maliyetleri konvansiyonel tren için 2,023 kr/yolcu-km, devlet yolu için 7,151 kr/yolcu-km’dir.”

Enerji Verimliliğinde Demiryolu Avantajı

Demiryolu ulaşımının enerji verimliliği açısından diğer ulaşım türlerine göre çok daha avantajlı olduğunu vurgulayan Göltaş, Uluslararası Enerji Ajansı’na göre yük taşımacılığında enerji yoğunluğunun dünya ortalamasının, karayolu ulaşımı için 3.5 MegaJoule/ton-km iken, demiryolu ulaşımı için bu değer 0.25 MegaJoule/ton-km olduğunu bildirdi. “Bu durum, demiryolu ulaşımının sera gazı emisyonuna katkısının da karayoluna göre çok düşük olduğunu göstermektedir” diyen Göltaş, konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Uluslararası Demir Yolu Birliği ve Avrupa Komisyonu verilerine göre, 2005 yılında AB üyesi ülkelerde karbondioksit emisyonunun yüzde 27’si ulaşımdan; bu yüzde 27’lik bölümün yüzde 72’si karayolu, yüzde 15’i deniz ve akarsu, yüzde 12’si havayolu ve sadece yüzde 1.6’sı demiryolu ulaşımından kaynaklanmaktadır. Karayolu ulaşımında yolcu başına karbon emisyonu, demiryolu ulaşımındakinin dört katı; 1 ton yük başına karbon emisyonu ise demiryolu ulaşımındakinin sekiz katıdır. Elektrikli trenlere geçiş, ulaşımda fosil yakıt ihtiyacını ortadan kaldırmanın yanı sıra hareket sırasında sera gazı emisyonunu sıfır seviyesine çekmiştir.”

Göltaş konuşmasında, demiryolu ulaşımında alan kullanımının da karayoluna göre daha verimli olduğuna dikkat çekti. BM Çevre Programı 2002 Demir Yolu Raporu’na göre şehir içi raylı sistemlerde birim genişlik başına yolcu taşıma kapasitesinin, karayolundaki otobüslerin altı, özel araçların kırk beş katı olduğu bilgisini veren Cengiz Göltaş, raylı sistemlere ilişkin olarak şunları söyledi:

“Trafığın yoğun olduğu kalabalık şehirlerde, özellikle işe giriş-çıkış saatlerinde raylı sistemler şehir içinde hızlı ulaşım seçeneği olarak öne çıkmaktadır. Bunun yanı sıra ülkemizde de iki yıldır kullanılmakta olan yüksek hızlı tren benzeri ulaşım sistemleri,

hız üstünlüğü nedeniyle şehirlerarası karayolu ulaşımının yerini almaktadır. TCDD'nin son açıklamasına göre, Ankara-Eskişehir arasındaki yüksek hızlı tren seferleri, iki şehir arasındaki yolcu trafiğinin yüzde 72'sini taşımaktadır.”

Göлтаş sözlerini, “kamusal planlama yaklaşımının simgesi olan ve 21. yüzyılda insanlığın ulaşım hizmetlerinde adil ve ortak kullanımı, güvenlik, refah ve çağdaş yaşamı temsil eden demiryollarına verilen önemin her geçen dönemde daha da artması dileğiyle” tamamladı.

Yaklaşık 300 katılımcının hazır bulunduğu sempozyum açılışının ardından çağrılı bildiri sunumları yapıldı. Prof. Dr. Sıddık Yarman'ın “Raylı Ulaşım Sistemlerinde Teknoloji Ufuk Turu” sunumunun ardından aynı konuda TCDD Genel Müdür Yardımcısı İsa Apaydın da sunumunu gerçekleştirdi. Öğleden sonra da Prof. Dr. R. Nejat Tuncay “Elektrikli Karayolu Taşıtlarında Teknolojik Ufuk Turu” isimli çağrılı bildirisini sundu.

Oturum Başkanlığı'nı Prof. Dr. Adnan Kaypmaz'ın yaptığı “Elektrikli Karayolu Taşıtlarında Yakın Gelecek Uygulamaları” konulu panelde TÜBİTAK MAM, TOFAŞ, RENAULT, İNCİ Akü ve MUTLU Akü kurum ve firma temsilcileri, “elektrikli karayolu taşıtları, üretim süreçleri, şarj sistemleri, batarya teknolojileri ve dünya uygulamaları ile ülkemizdeki gelişmeler ve yakın gelecek uygulamaları” hakkında bilgiler paylaşıldı.

Panel sonrası Bursa Ulaşım Toplu Taşıım İşletmeciliği'ne (BURULAŞ) teknik bir gezi düzenlendi.

Sempozyum sırasında OYAK RENAULT ve TOFAŞ A.Ş ile toplam 6 sektör firmasının ürünlerini tanıttığı sergi stantları da katılımcılar tarafından büyük ilgi gördü.

İkinci gün çalışmalarını da Bursa'da sürdüren sempozyum, üçüncü gün Eskişehir'de çalışmalarını tamamladı. Sempozyumun Eskişehir bölümünde; açılış ve protokol konuşmalarının ardından “Elektrikli Raylı Ulaşım Sistemlerinde Teknolojinin Gözden Geçirilmesi” ve “Türkiye’de Raylı Sistemler Konusunda Gelişmeler ve Sanayi Üzerine Etkileri” konulu iki oturum gerçekleştirildi. Oturumların ardından TÛLOMSAŞ ve Devrim Arabası'na teknik gezi düzenlenirken, kent turu ile sempozyum sona erdi.

Yasal Düzenlemeler” konulu iki adet panel düzenlenmiştir. Her iki panelde de bakanlık, oda, üniversite ve sektör temsilcileri paydaşlarınca tartışılmış olup somut görüş ve öneriler üretilmiştir.

“Enerji Verimliliği ve Yerel Yönetimlerin Rolü” ve “Türkiye’de Esnek AA İletim Sistemi Uygulamaları” konulu iki adet çağrılı bildiri sunulmuştur.

Bu toplantılara başta Sempozyumun Düzenleme, Yürütme Kurulu Üyeleri olmak üzere, Panel Yöneticilerimiz, Oturum Başkanlarımız ile Odamız temsilcileri, sektör ve kurum/dernek temsilcileri, üniversite akademisyenleri, yerel yönetimlerden ve bakanlıklardan ziyaretçiler etkin bir katılım gerçekleştirmişlerdir.

Sempozyuma üniversitelerden yüze yakın akademisyen, TMMOB Yönetim Kurulu, TMMOB’ye bağlı Odalar, EMO Merkez ve Şubelerden yetmiş yakın yönetici ve komisyon üyeleri, Kıbrıs EMO yönetim kurulunu temsilen üç kişi ve çeşitli kamu kurumu ve özel sektörden yüz otuz kişiye yakın delege katılımcısı ile birlikte yaklaşık üç yüz kişiyi aşkın katılım sağlanmıştır.

SEMPOZYUM YÜRÜTME KURULU

6. İLETİŞİM GÜNLERİ SONUÇ BİLDİRGESİ (13-14 MAYIS 2011)

Elektrik Mühendisleri Odası adına EMO İzmir Şubesi tarafından düzenlenen İLETİŞİM GÜNLERİ 6 etkinliği 13-14 Mayıs 2011 tarihlerinde DEÜ Sürekli Eğitim Merkezi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilmiştir.

Ana teması “Bilgi İletişim Teknolojileri ve Toplumsal Yansımaları” olan etkinliğin hedefi Dünyada ve ülkemizde bilgi iletişim teknolojilerindeki gelişmelerin ve yansımalarının değerlendirilmesi, iletişim teknolojileri alanında yaşanan toplumsal sorunların paylaşılması, teknolojinin bilinçli, adil ve güvenli kullanılmasından yana gerekli davranışın ortaya konulması olarak belirlenmiştir.

Etkinlik kapsamında; bilgi iletişim sektöründeki gelişmelerin ve ülkemize yansımalarının değerlendirildiği 2 konuşma, Bilgi İletişim Teknolojileri Politikaları ve Tüketim anlayışının tartışıldığı 2 panel ve 14 konuşmacının yer aldığı 3 oturum gerçekleştirilmiştir.

İki gün süren etkinlikte bildiri sunan akademisyen, kurum ve sektör temsilcilerinin yanı sıra 256 izleyici katılmış ve görüşlerini sunarak tartışma ortamı yaratılmıştır.

Yapılan tartışma ve değerlendirme sonrasında aşağıda belirtilen konuların kamuoyu ile paylaşılması benimsenmiştir:

- Bilimsel teknolojik gelişmelerin öncelikle üniversitemizden başlaması nedeni ile üniversitemizin baskı ve zorlamadan uzak özerk yapılarına kavuşmalarının sağlanması, her türlü alt yapı sorunlarının giderilmesi, akademisyenlerin özlük haklarının iyileştirilmesi önem kazanmaktadır.
- Özelleştirme uygulamaları ile ticarileşen iletişim sektöründe siyasi veya devlet baskısı değil birey hak ve çıkarlarının korunduğu kamusal denetimin gerçekleştirilmesi önem kazanmaktadır. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun ve İnternetin Güvenli Kullanımına İlişkin Usul ve Esaslar Taslağı'nın bu bağlamda yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

• Ülkemizde bilimsel teknolojik gelişmeler sadece firma, kurum ve kuruluşlara bırakılmamalı yapılacak ulusal plan çerçevesinde, öncelikli yatırım yapılacak teknolojiler belirlenerek devlet tarafından gerekli yatırım ve yönlendirmeler yapılarak gerçekleştirilmelidir.

• Ülkemizde iletişim teknolojisini geliştirmeyi sadece mevcut teknolojinin iyileştirilmesi şeklinde değil, yeni ve gelecek teknolojinin buluşunun gerçek-

leştireleceği araştırma çalışmaları sayesinde olacağı açıktır. Bu nedenle Ar-Ge çalışmalarının Araştırma kısımlarına öncelik verilmeli, Ar-Ge konusunda toplumun gereksinimleri doğrultusunda ülke politikaları yeniden belirlenmeli, yeterli bütçe ayrılmalı, 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun sadece büyük sermaye gruplarının Ar-Ge çalışmalarını destekler nitelikten çıkarılmalı, yapılan Ar-Ge çalışmaları sıkı bir denetime tabi tutularak sonuç alınmalıdır.

- Toplum sağlığını ön planda tutarak özellikle toplumun hassas olduğu baz istasyonları gibi konularda Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK) tarafından yerellerdeki halk bilgilendirilmeli, yapılacak yatırımlarda halkın talepleri göz önüne alınmalıdır. Denetim ve ölçümler ticari yapılar eli ile değil kamu tarafından gerçekleştirilmelidir.

- Ülkemizde seçim sonuçları iletişim teknolojilerinden yararlanılarak açıklanmaktadır. Genel seçimlerin yakın süreçte yapılacak olması nedeni ile seçim sonuçlarının her türlü şaibe ve kayıdan uzak, şeffaf bir şekilde topluma iletilmesi önem kazanmaktadır. Bu nedenle Yüksek Seçim Kurulu tarafından bilgisayar ortamında değerlendirilen sonuçlar İnternet ortamında tüm detayları ile kamuoyu ile paylaşılmalıdır.

- İletişim Teknolojisi'nde hızlı ilerlemesi nedeni ile gerçekleştirilmesinde sorunlar yaşanan Yasal düzenlemeler üniversitelerin, meslek odalarının ve diğer uzman kuruluşların katılımı ile düzenlenmeli, ortak görüş birliği oluşturulmalıdır.

- “Bilgi” toplumu olmakla, haberleşen toplum olmak arasında fark vardır. Her “haber” doğru olmadığı anlaşılmalı; doğru habere ve bilgiye ulaşmada bilgi iletişim teknolojileri adaletli ve özgürce kullanıma açık olmalıdır. Haberleşen toplumun bilgi toplumu olduğunu ifade eden söylemlerden uzak durulmalıdır.

- İletişim özgürlüğü alanında temel hak ve özgürlüklere gereken hassasiyetin gösterilmesi, hayatın her alanında dinlenen, takip edilen ve kayıt altına alınan bir toplum oluşturma çabalarından hızla uzaklaşılmalıdır. Baskı, korku ve sindirme yöntemleri ile denetim altına alınmış toplumun hiçbir konuda gelişim göstermeyeceği açıktır.

- Bilgi iletişim teknolojisini teknik ve sosyal yönüyle incelenmesinin faydalı olduğu ve yeni açılımlar yarattığı görülmüştür.

- Kentlerde, bilgi iletişim teknolojileri ile ilgili alt yapılar, planlama dahilinde ve ortak kullanıma açık tek bir altyapı kurularak, birden çok içerik ve servis sağlayıcıların bunları kullanmasını sağlayacak gerekli yasal düzenlemelerle kaynak israfı engellenmelidir.

- Bilgi iletişimi teknolojilerinin kullanımı, insanı doğadan, yüz yüze iletişimden ve sosyal ilişkilerden koparmamalıdır. Bu teknolojilerin bilinçli kullanımı yaygınlaştırılmalıdır.

- Görünen o ki bilgi iletişim teknolojilerini dijital platformda daha bilinçli, daha adil ve daha güvenli kullanma konusunda birey, aile, toplum, örgüt ve kamusal ajandayı yapan siyasal yapıcılara çok sorumluluk ve iş düşmektedir.

GÜNEYDOĞU ENERJİ FORUMU 2011 (28 MAYIS 2011)

TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil, EMO Gaziantep Şube Yönetim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Kemal Kıymık ve Makina Mühendisleri Odası (MMO) Gaziantep Şube Yönetim Kurulu Başkanı Başar Küçükparmak'ın açılış konuşmaları ile başlayan forumda “- Türkiye Enerji Politikaları” ve “Enerji Verimliliği” konularında 2 panel düzenlendi.

“Türkiye Enerji Politikaları” konulu panel TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil tarafından yönetildi ve MMO Enerji Çalışma Grubu Başkanı Oğuz Türkyılmaz, Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu (EPDK) Grup Başkanı ve Enerji Uzmanları Derneği Başkanı Dr. Murat Gidiş, Okan Üniversitesi'nden Prof. Dr. Tolga Yarman ve Petrol Mühendisleri Odası Enerji Politikaları Çalışma Grubu Başkanı Necdet Pamir panelist olarak katıldılar.

“Enerji Verimliliği” konulu 2. panel ise MMO Gaziantep Şube Yönetim Kurulu Başkanı Başar Küçükparmak tarafından yönetildi. MMO Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Çakar, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Yapı İşleri Genel Müdürlüğü Enerji Verimliliği Daire Başkanlığı'ndan Mine Yeşilata, EUROSOLAR Avrupa Yenilenebilir Enerji Birliği Başkan Yardımcısı ve Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Tanay Sıdkı Uyar ve SIEMENS Enerji Verimliliği Uzmanı Deniz Metehan Baykara panelist olarak katıldılar.

Paneller öncesi ise Ordu Milletvekili, Enerji ve Tabii Kaynaklar Eski Bakanı Dr. Hilmi Güler konuk konuşmacı olarak foruma katıldı.

225 katılımcı ile gerçekleştirilen Güneydoğu Enerji Forumu'nda düzenlenen her iki panelde de, “ülkemizin enerji politikaları, bölgemizin enerji potansiyeli, enerji planlaması, enerji verimliliği, enerji sektöründeki teknolojik gelişmeler, alternatif enerji kaynaklarına yönelik çalışmalar ve yatırımlar, enerji ve çevre, enerji yöneticiliği ve binalarda enerji performansı yönetmeliği” konuları ayrıntılı bir şekilde ele alındı.

PARLAYICI VE PATLAYICI ORTAMLARDA GÜVENLİK (ATEX) SEMPOZYUMU SONUÇ BİLDİRGESİ (22-24 EYLÜL 2011)

Parlayıcı ve patlayıcı ortamlarla ilgili olarak; “ulusal ve uluslararası mevzuat uygulamaları, personel eğitimi, iş ve işçi sağlığı güvenliği, kamusal denetim, ürün belgelendirme” konularının yer aldığı sempozyum; bu alandaki sektörlerde çalışanları, üreticileri, ürün geliştirenleri, ürün kullanıcıları, denetim sürecinde yer alanlar ile mevzuat yapımcılarını bir araya getirmeyi hedeflemiştir.

Ülkemizde ilk defa yapılan “ATEX (Parlayıcı ve Patlayıcı Ortamlarda Güvenlik) Sempozyumu” TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası sekreteryasında; Çevre Mühendisleri Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası, Maden Mühendisleri Odası ile Petrol Mühendisleri Odası’nın katkılarıyla düzenlenmiştir. Sempozyum; Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı’nın desteğiyle de 22-23-24 Eylül 2011 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir.

Sempozyuma konunun ilgisi toplam 378 katılımcı katılmıştır. Katılımcıların 165’i kamu, 126’sı özel sektör, 19’u öğrenci, 67’si de ilgili meslek odalarının üyesidir. Düzenlenen 4 oturumda 18 bildiri ve 2 çağrılı konuşmacı sunumu gerçekleştirilmiştir. Oturumların sonunda “Ulusal Mevzuat ve Uygulamaları” adı altında panel düzenlenmiştir. Sempozyumda çağrılı konuşmacı Almanya Ulusal Ölçüm Enstitüsü’nden (PTB) Uwe Klausmeyer “AB Mevzuatı Bağlamında Patlamadan Korunmanın Temel Noktaları ve Geleceğe Bakış”, Phoenix Contact Electronic GmbH’dan Wilfried Grote “İşlevsel Güvenlik Seviyesi (SIL)” konulu sunumlarını yapmış ve konuşmaları simültane olarak Türkçeye çevrilmiştir.

Sempozyum, parlayıcı ve patlayıcı ortamlardaki idari ve teknik uygulama eksikliklerinin belirlenmesine, çözüm önerileri getirilmesine, mevzuatın uygulanmasında karşılaşılan güçlüklerin tartışılmasına, deneyimlerin paylaşılmasına, teknik ve bilimsel gelişmelerin geniş kitlelere aktarılmasına, araştırmacıların, işletmecilerin, firma temsilcilerinin, sivil toplum örgütlerinin ve yönetici çevrelerinin aynı platformda buluşmasına, çalışanların toplumun ve çevrenin güvenliğinin artırılmasına fayda sağlayacak bilgilerin sunulmasına olanak vermiş ve aşağıdaki sonuçlarda ortaklaşmıştır.

Bu kadar çok çeşitliliği, gelişmeleri ve riskleri olan patlayıcı ortamlarda çalışırken daha dikkatli olunması ve gelişmelerin daha dinamik bir şekilde

takip edilmesi bir zorunluluktur. Bu konu sadece Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nı değil devletin diğer kanun yapıcılarını ve denetleyicilerini de ilgilendirir hale gelmiştir. Bu nedenle patlayıcı ortam oluşabilecek işletmelere ruhsat, onay ve kabul yapan kurumların da konu hakkında bilgilendirilmesi gerekmektedir. Elektrik Mühendisi, Kimya Mühendisi, Maden Mühendisi, Makina Mühendisi veya Petrol Mühendisi bulunmayan kurumların bu süreçler için personel istihdamına gitmesi, var olan personellere de konu hakkında eğitimler aldırması ve ilgili meslek odalarından yardım alması sağlanmalıdır.

Yangın sebeplerinin en başında elektrik kontağından bahsedilmesine karşın, patlayıcı ortamlardaki elektrik tesisatlarının projelendirilmesi, uygulanması ve denetlenmesi konusunda sıkıntılar yaşanmaktadır. Bu konunun bir parçası olan Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik kısmen Ex-proof tesisattan bahsetmekte fakat uygulanabilirliği tartışılmaktadır. Bu durumun düzeltilmesi için Elektrik Mühendisleri Odası çalışma yapmalı ve bu çalışmalar denetleme mekanizmaları ile değerlendirilip yönetmeliğe çevrilmelidir.

Kimya Mühendisleri Odası, Maden Mühendisleri Odası ve Petrol Mühendisleri Odası gibi meslek odaları patlayıcı ortam oluşturabilecek gaz, sıvı ve tozlarla ilgili yayınlar çıkartıp ilgili meslek odalarını ve idareyi bilgilendirmelidirler. Bu yayınlar ışığında proje aşamasında gerekli tedbirler alınmalıdır. Bu tür tesislerde çalışan mühendislere, onay ve kabul makamındaki kamu görevlilerine yönelik "Meslek İçi Sürekli Eğitimler" düzenlenmeli ve bu eğitimler zorunlu hale getirilmelidir. TMMOB bünyesinde ilgili odaların temsilcilerinden oluşan bir çalışma grubu oluşturulmalıdır.

Kazalar olduktan sonra değil, olmadan gerekli tedbirlerin alınması mühendislik yaklaşımının bir gereği olduğundan, "Tesis Denetleme ve Uygulamaları" konusunda ilgili bakanlıklarla ortak çalışılarak mevzuat oluşturulmalıdır. Bu tür denetimlerde ve devreye almalarda meslek odalarımız da idare tarafından aranan koşullar çerçevesinde etkin konuma getirilmeli; böylece işletmelerde daha güvenli çalışabilme ortamı sağlanmalıdır.

İnsan hayatını, kamusal faydayı merkeze almayan anlayışlardan vazgeçilerek, denetimsiz ve kural dışı çalışmakta olan, teknolojik yenilenmeleri gerçekleştirilmeyen, sendikalaşmayı engelleyen ve kaza riskine açık işletmelerin etkin denetiminin yapılarak, yaptırımların uygulanması gerekmektedir. İşçi sağlığı ve güvenliği ile ilgili ülke genelinde politikaların oluşturulması ve karar alma sürecine TMMOB ve bağlı odaları, Sendikalar ve TTB'nin katılımı sağlanmalıdır. İşçi sağlığı ve güvenliğine yönelik hizmetler kamusal hizmet olarak algılanmalı; ilgili meslek örgütleri, işçi, işveren ve hükümet temsilcilerinin katılımıyla bir komisyon oluşturulmalıdır. Bu komisyon mevcut mevzuatı tekrar düzenlemelidir.

Muhtemel patlayıcı ortam ihtiva eden işletmelerde patlayıcı ortamlar ile ilgili değerlendirmelerin yapılmaması, bu alanlarda kullanım için uygun olmayan elektrikli ekipmanların kullanılması ve kontrol önlemlerinin uygulanmıyor olması sanayimiz ve bu tesislerde çalışan işçilerimiz için büyük tehdit oluşturmaktadır. Bu tehditlerin ortadan kaldırılması için teftişler daha dikkatli yapılmalıdır.

Kamu ve özel tüm işletmelerde maliyet unsuru olarak görülüp uygulanmayan işçi sağlığı ve güvenliği önlemleri eksiksiz alınmalı; başta kömür ocakları, tersaneler, parlayıcı ve patlayıcı ortamları oluşturan işletmeler olmak üzere iş kazaları sonucu yaşadığımız can kayıpları artık önlenmelidir.

Özelleştirmelere, taşeronlaştırmalara, hizmetlerin devrine derhal son verilmelidir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği denetiminden birinci derecede sorumlu olan başta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı olmak üzere tüm ilgili kurumlar yaşanan iş kazalarının önlenmesi için görevlerini tam olarak yerine getirmeli, bu konuda köklü önlemler acilen alınmalı ve ödünsüz uygulanmalıdır.

Kazaların önlenmesi için bilimsel ve teknik yatırımların yanı sıra örgütlenmenin ve sendikalaşmanın önündeki engeller kaldırılmalıdır. Faaliyet gösteren her işletmede acilen risk değerlendirmesi yapılmalı, çalışması uygun olmayan işletmeler hemen kapatılmalıdır.

AB Direktifi'nin eki durumunda olan uygulamalar Türkiye koşullarına göre değerlendirilmeli, kamu yararı ön plana alınarak TSE tarafından standartlar yayınlanmalıdır. Parlayıcı ve patlayıcı ortamlarda kullanılmak üzere Türkiye'de üretilen ürünlerin iyileştirilmesi ve yerli üretime destek olunması, ayrıca yurt dışından ithal edilen ürünlerinde denetlenebileceği devlet destekli bağımsız laboratuvarların kurulması gerekmektedir.

Türkiye'de yaşanan kazalarla ilgili istatistiklerin ve kaza raporlarının diğer kurumların da yararlanmasına olanak tanınacak şekilde bağımsız bir kuruluş tarafından düzenli olarak yayınlanması gerekmektedir. TMMOB'ye bağlı odalar bu sistemi kurmak için gerekli altyapıya ve tecrübeye sahiptir.

Alanında ülkemizde ilk olan ATEX Sempozyumu niteliği ve niceliğiyle önemli bir başlangıç olmuştur. En az iki yıllık periyotlarda, katılımın daha da artırılarak, 2. ATEX Sempozyumu'nun Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ve Türk Standartları Enstitüsü katkılarıyla ilgili meslek odalarının ortak etkinliği olarak, gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

ATEX SEMPOZYUMU DÜZENLEME KURULU

YAPI DENETİM UYGULAMALARI VE SORUNLARI PANEL-FORUMU

(1 EKİM 2011)

EMO İstanbul Şubesi'nin düzenlediği "Yapı Denetim Uygulamaları ve Sorunları Panel-Forumu" gerçekleştirildi. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü Konferans Salonu'nda 1 Ekim 2011 tarihinde yapılan etkinlikte, yapı denetiminin yasal ve uygulamadaki sorunları ele alındı.

Yapı Denetim Uygulamaları ve Sorunları Panel-Forumu'nu 200'ü aşkın katılımcı izledi. EMO İstanbul Şube Yönetim Kurulu Başkanı Erhan Karaçay'ın "hoş geldiniz" konuşmasıyla açılan etkinlikte, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil ve EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş açılış konuşmalarını yaptılar. Yeşil ve Göltaş, açılış konuşmalarında EMO ve TMMOB'nin yapı denetimine ilişkin yaklaşımını anlattılar. 1999 Marmara Depremi'nden sonra mevcut denetim sisteminin yetersizliği ileri sürülerek alele acele çıkartılan 595 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin (KHK) Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesinin ardından 4708 sayılı Yasa'nın yürürlüğe sokulduğu, EMO ve TMMOB'nin yapı denetiminin ticarileştirilmesi nedeniyle bu yasayla getirilen düzenlemelere karşı olduğu anımsatıldı. Ancak on binlerce üyenin bu sistem içerisinde yer alması ve 2011 yılından itibaren de uygulamanın 81 ile yaygınlaştırılmış olması nedeniyle uygulamalara ve sorunlara kayıtsız kalmamayacağını ifade ederlerken, sistemin kamusal denetim anlayışıyla topyekun yeniden düzenlenmesi yönündeki çabalarını sürdüreceklerini bildirdiler.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü Yapı Denetim Şube Müdürü Veysi Kalkan da açılış konuşmasında, "Kapımız herkese açık" derken, sorunları ve çözümleri dinlemeye ve çözmeye hazır olduklarını söyledi.

EMO Yapı Denetim Komisyonu Üyesi Hüseyin Önder'in yönettiği panelde, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü'nden Aydın Ulus, Yapı Denetim Kuruluşları Birliği İstanbul Şubesi Başkanı Tekin Saraçoğlu, Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nden Bülend Ceylan, İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden Cemal Gökçe, Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden Turgut Bozkurt ve EMO Yapı Denetimi Komisyonu Üyesi İsmail Öztürk konuşmacı olarak yer aldı.

PANEL / FORUM

1 Ekim 2011 Cumartesi
Saat : 13.00 - 18.00
ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK İSTANBUL İL MÜDÜRLÜĞÜ
Konferans Salonu / BALMUMCU
(Eski Bayındırlık İl Müdürlüğü)

YAPI DENETİM UYGULAMALARI ve SORUNLARI

PANELİSTLER
Panel Yöneticisi : Hüseyin Önder - Elektrik Mühendisleri Odası

Çevre ve Şehircilik İl Md. Yapı Denetim Şube Md.
Yapı Denetim Kuruluşları Birliği İstanbul Şubesi
TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi
TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi
TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi
TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Aydın Ulus
Tekin Saraçoğlu
Bülend Ceylan
Cemal Gökçe
Turgut Bozkurt
İsmail Öztürk

TMMOB ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİ
Dışişleri Mah. Eren Sk. No: 30 Beşiktaş - İstanbul
Tel : 0212 259 11 50 - Faks : 0212 258 36 55
E Posta : istanbul@emo.org.tr - Web : http://istanbul.emo.org.tr

Panel programının tamamlanmasının ardından yapı denetim uygulamasıyla yakından ilgili olan; Jeoloji Mühendisleri Odası'ndan Dilek İnkaya ve Jeofizik Mühendisleri Odası'ndan Oğuz Gündoğdu sunum ve konuşmalarıyla katkıda bulundular. Bu sunum ve konuşmaların ardından soru yanıt bölümüne geçildi. 20 katılımcının yazılı olarak verdiği sorular ilgili panelistler tarafından yanıtlandı.

Etkinliğin forum bölümünde ise yerel çalıştaylarda sağlanan birikim katılımcılara aktarıldı.

EMO İstanbul Şube Yapı Denetim Komisyonu'ndan Yılmaz Gündoğan'ın yöneticiliğini yaptığı forumda Ankara ve Adana Yapı Denetim çalıştaylarından gelen komisyon üyeleri, buralardaki sorunları ve önerileri aktardılar. Daha sonra EMO üyelerinin katkıda bulunduğu forum EMO İstanbul Şube Yönetim Kurulu Başkanı Erhan Karaçay'ın kapanış konuşmasıyla sona erdi.

ELEKTROMANYETİK ALANLAR VE ETKİLERİ SEMPOZYUMU SONUÇ BİLDİRGESİ

(7-8 EKİM 2011)

Amacı elektromanyetik alanların çevre ve halk sağlığı üzerine etkileri ve hukuksal boyutları konusunda üniversiteler, kamu kurumları, sivil toplum örgütleri ve bireylerin güncel ve bilimsel bilgileri irdelediği ve paylaştığı bir platform oluşturmak olan Elektromanyetik Alanlar ve Etkileri Sempozyumu (EMANET 2011) Elektrik Mühendisleri Odası, İstanbul Tabip Odası ve İstanbul Barosu tarafından 7-8 Ekim 2011 tarihleri arasında Yıldız Teknik Üniversitesi Oditoryumu'nda gerçekleştirildi. Sempozyum'a özel ve kamu kurumları, meslek örgütleri, sivil toplum kuruluşları, üniversiteler ve belediyelerin yanı sıra yurttaşlarımızdan 600'ün üzerinde kişi katılmıştır.

Sempozyumda 5 adet panel, 1 forum yapılırken, 18 adet sözlü bildiri ve 10 adet poster bildiri sunumu gerçekleştirilmiştir.

Davetli konuşmacı olarak yurtdışından sempozyum'a katılan Sayın Dr. Devra Davis konuşmasında;

- Her türlü elektromanyetik alan yaratan kaynakların kontrollü kullanımını önermiş; cep telefonlarının beyinden uzak tutulmasının önemine vurgu yapmıştır.
- Cep telefonlarının mikrodalga ışıma yapan enerji kaynakları olduğunu hatırlatan Dr. Davis; elektromanyetik alanların çevre ve halk sağlığına etkileri için, dünyadaki ve ülkemizdeki bağımsız çalışmaların izlenerek, eksiklerin tamamlanması gerektiğini söylemiştir.

Sempozyum boyunca gerçekleştirilen paneller ve forum sonucunda, aşağıdaki düşünceler ve sonuçlar ortaya çıkmıştır:

- Yoğun elektromanyetik alan ortamında çalışanlar için, işçi sağlığı ve iş güvenliğine yönelik ölçümlerin yapılarak (ölç, kontrol et ve düzelt ilkesi ile) gerekli önlemlerin alınması zorunludur.
- Bu konuda ticarileşme ve özelleştirme uygulamalarının kamu yararının önüne geçirilmemesi gerekir.
- Çocuklar cep telefonundan uzak tutulmalı, onlara cep telefonunu özendirecek uygulamalar yapılmamalıdır.
- Yetişkinleri daha uzun süre cep telefonu kullanmaya özendirecek uygulamalar, reklamlar önlenmelidir.
- Elektromanyetik alan kaynakları (trafo merkezleri, baz istasyonları vb.) halktan gizlenmemeli,

buldukları yerler kamuoyu ile paylaşılmalı ve peyzaja uygun düzenlemeler de dahil risklerinin açık ve okunaklı bir şekilde belirtilmesi sağlanmalıdır.

- Bu alanda yapılacak olan düzenlemelerde BTK'nın ve GSM operatörlerinin, üniversiteler, meslek örgütleri ve belediyeler ile işbirliği içinde olması sağlanmalıdır.
- Baz istasyonlarının güvenlik mesafelerinin arttırılması ve olabildiğince sürekli yaşam alanlarından uzaklaştırılması sağlanmalıdır.
- Geleceğimiz olan çocuklarımızı korumak için özellikle çocuk parkları gibi çocukların çokça zaman geçirdiği kamusal alanlara baz istasyonu kurulmamalı, var olanlar sökülmesi, yenisi yapılmamalıdır.
- Yüksek gerilim hatlarında güvenlik koridorlarına uyulmalı, koridor içinde yerleşime izin verilmemelidir. Yerleşim bölgelerindeki yüksek gerilim hatları yeraltına alınmalı ve limit elektrik ve manyetik alan değerleri düşürülmelidir.
- Yurttaşlar, kurulacak tesisler ile ilgili olarak karar süreçlerine katılabilmelidir.
- Belediyeler yasalar gereği, bölgelerindeki elektromanyetik alanlar ile ilgili yapısal düzenlemeler için yetkilendirilmelidir.
- Elektromanyetik alan oluşturan cihazlarla ilgili olarak tüketiciler, sağlık ve güvenlik bakımından bilgilendirilmeli ve sağlıklı bir çevrede yaşama hakkı sağlanmalıdır.
- Elektromanyetik alanlar ile ilgili mevcut yönetmelikler bilimsel çalışmalar ışığında yeniden düzenlenmeli, ihtiyatlılık ilkesi tam olarak uygulanmalıdır.
- Halkın sağlıklı yaşama hakkının limit alan değerleri ile sınırlandırılması önlenmelidir.
- Halkın sağlığının korunmasında yerel mevzuatla sınırlı kalmayıp, evrensel hukuk kuralları dikkate alınmalıdır.
- Eğitim kurumlarında öğrenciler elektromanyetik alanlar ve etkileri konusunda bilgilendirilmelidir.
- İletişim özgürlüğü adı altında insan sağlığını tehdit eden riskli hukuksal düzenlemeler toplum yararını gözetir bir perspektifle derhal düzeltilmelidir.

Sempozyumu düzenleyen üç meslek örgütü olarak; toplumsal sorumluluk ve rollerimiz gereği, bu alandaki çalışmalarını sürdürdüğümüzü ve her türlü çalışmayı destekleyip, bu çalışmalar içerisinde daha çok yer alacağımızı belirtir;

Sempozyum nedeniyle bir araya gelen üç meslek örgütü olarak; birlikte çalışma ve birlikte üretme ilkesiyle başlattığımız bu birlikteliğe devam edeceğimizi kamuoyuna ilan ederiz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİ
İSTANBUL TABİP ODASI
İSTANBUL BAROSU

6. YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARI SEMPOZYUMU SONUÇ BİLDİRGESİ (14-16 EKİM 2011)

TMMOB'a bağlı odalar, üniversiteler, yenilenebilir enerji kaynakları alanında çalışan araştırmacılar, uygulayıcılar, yaşamı, doğayı ve çevreyi seven insanlar, çözümler üretmek, kamuoyu yaratmak için 6. Yenilenebilir Enerji Kaynakları Sempozyumu'nda bir araya geldiler. Elektrik Mühendisleri Odası Denizli Şubesi ve Pamukkale Üniversitesi işbirliği ile gerçekleştirilen Sempozyum kapsamında 8 oturumda 29 bildiri sunumu gerçekleştirildi. Ayrıca 5 çağrılı konuşmacı, 1 özel sunum ve 1 panel yapıldı.

Sempozyumun açılışında Elektrik Üretim A.Ş. Genel Müdürü Halil Alış, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Enerji İşleri Genel Müdürü Mustafa Çetin, Elektrik İşleri Etüt İdaresi Proje Dairesi Başkanı Maksut Saraç, Jeoloji Mühendisleri Odasından Tahir Öngür ve Elektrik Mühendisleri Odasından Erdal Apaçık çağrılı sunum yaptılar.

Türkiye'nin hızlı nüfus artışı ve sanayileşmesine paralel olarak enerjiye olan gereksinimi artmaktadır. Bu durum gelecek yirmi yılda üretimin tüketimi karşılayamayacağı sonucunu doğuracaktır. Mevcut enerji üretimimizin büyük bir bölümü fosil yakıtlardan sağlanmaktadır ve dışa bağımlıdır. Bu nedenle potansiyel olarak oldukça iyi durumda olduğumuz yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarının daha yoğunluklu olarak kullanımı enerji üretimimizin çeşitlendirilmesi açısından da çok önemlidir.

Sempozyum sonunda yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımına ilişkin oluşan değerlendirmeler aşağıdaki gibi özetlenmiştir:

1. Dünyada yaşanan küresel mali krizler enerji talebi üzerinde geçici daralmalara yol açmaktadır. Ancak orta ve uzun vadede nüfus artışı, sanayileşme, kentleşme gibi unsurlar dikkate alındığında enerjiye olan talebin artacağı görülmektedir.

2. Fosil yakıtların neden olduğu sera gazlarının küresel ısınma ve iklim değişiklerine yol açması insan sağlığını ve çevreyi olumsuz yönde etkilemektedir. Bu durum doğaya uyumlu, temiz ve yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelmeyi zorunlu kılmaktadır.

3. Elektrik üretiminde kamusal planlamanın işlevsizleştirilmesi, kamusal denetimin azaltılması, kamu üretim tesislerinin düşük kapasitelerde çalıştırılması ve bir bölümünün özelleştirilmesi, elektrik üretiminde sürekli olarak özel sektöre ağırlık verilmesini içeren süreç ciddi sorunlar doğurmaktadır.
4. Enerji tüketiminde enerjinin etkin ve verimli kullanımına gereken önem verilmeli, enerji tasarrufu konusunda çalışmalar yoğunlaştırılmalıdır.
5. Ülkemizin enerji üretimi bugün yaklaşık yüzde 73 oranında dışa bağımlıdır. Oysa yenilenebilir enerji kaynakları potansiyelimiz elektrik enerjisi üretimimizin önemli bir bölümünü karşılayacak düzeydedir.
6. Elektrik enerjisinde kurumsal yapılanmalar çok parçalıdır. Bu durum kurumların güçsüzleştirilmesine ve uluslararası sermayenin taleplerine kolaylıkla uyum sağlamasına yol açmaktadır.
7. Özel sektörün tercihlerine terk edilen yenilenebilir enerji kaynaklarından elektrik enerjisi üretme işi, tesislerin merkezi ve bütüncül planlamadan uzak, piyasacı bir anlayışla yapılmasına neden olmaktadır.
8. Hidrolik potansiyelin sadece piyasa koşulları tarafından değerlendirilmesi, projeler hazırlanırken birçok HES için gerekli ölçümlerin yapılmaması ve projelerin havza bütünlüğü içinde değerlendirilmeden şirketlerin karlılığı temelinden geliştirilmesi, doğal, tarihi ve kültürel yapıyı olumsuz etkilemektedir.
9. Ülkemiz iletim ve dağıtım şebekesi göz önüne alınmadan plansız bir biçimde kurulan yenilenebilir enerji kaynaklı elektrik üretim santrallerinin sistem bağlantıları sorunlara neden olmaktadır.

Sempozyum'da; ortaya çıkan bu değerlendirmeler sonucu aşağıdaki önermeler elde edilmiştir:

1. Enerji üretiminde fosil yakıt kullanımını azaltacak yöntemler geliştirilmelidir.
2. Enerji gereksinimimiz gelecek nesiller de dikkate alınarak olabildiğince yenilenebilir, temiz ve kendi öz enerji kaynaklardan karşılanması gerekmektedir.
3. Türkiye öncelikli olarak yenilenebilir enerji kaynakları yatırımları artırılmalıdır. Bu amaçla yerli sanayi desteklenmelidir.
4. Hidroelektrik santraller bilimsel ölçütlerle, havza planlaması temelinde, yerel halkın onayı da alınarak projelendirilmelidir.
5. Enerji politikaları oluşturulurken ilgili oda, sendika, sivil toplum kuruluşlarının da görüşlerine başvurulmalı kamu çıkarlarına hizmet eden politikalar geliştirilmelidir.
6. Enerji kullanımında tasarruf yöntemleri konusunda halk bilinçlendirilmeli ve özellikle sanayide enerji verimliliğini arttırıcı projeler üretilmelidir.
7. Üniversitelerde yenilenebilir enerji kaynakları konusunda yapılacak olan akademik çalışmalar teşvik edilmeli ve desteklenmelidir. Üniversitelerimizin, topluma örnek olması açısından, çevreye duyarlı, iklim dostu yerleşke projeleri yapmaları ve örnek projeler üretmeleri gerekmektedir.

8. Yenilenebilir enerji kaynaklı elektrik üretim santrallerinin şebeke bağlantı sorunları ve çözümleri için üniversitelerle ortak çalışmalar yapılmalıdır.
9. Yenilenebilir enerji kaynakları ile ilgili yasal mevzuatlar, ilgili meslek odaları, üniversiteler, sivil toplum kuruluşlarının görüşleri alınarak hazırlanmalı ve yenilenebilir enerji kaynaklarının önünü açıcı biçimde düzenlenmelidir.
10. Elektrik üretimi, iletimi, dağıtımı çok başlı bir yapıdan kurtarılarak tek merkezden kontrol edilmelidir.
11. Elektrik enerjisi üretiminde yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımına, hem araştırma geliştirme (Ar-Ge) anlamında hem de kullanım anlamında ciddi teşvikler sağlanmalıdır.
12. Jeotermal enerjinin, yerli, yenilenebilir, sürdürülebilir kaynak olması, hava kirliliğine yol açmaması ve sifıra yakın emisyon değerleri, kapasitede konvansiyonel, yakıtta ise yenilenebilir olması gibi nedenlerle jeotermal enerjiye yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

6. YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARI SEMPOZYUMU
YÜRÜTME KURULU

MEZOPOTAMYA ENERJİ FORUMU 2011 SONUÇ BİLDİRGESİ

(21-22 EKİM 2011)

Tarih boyunca kadim halkların, medeniyetlerin beşiği olan Mezopotamya’da günümüzün en önemli konularından biri olan enerji “**Mezopotamya Enerji Forumu 2011**” adıyla TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Diyarbakır Şubesi tarafından 21-22 Ekim 2011 tarihlerinde Diyarbakır’da gerçekleştirilmiştir. Ayrıca Forum kapsamında 600 kişi üzerinde uygulanarak yapılan “**Diyarbakır İli Elektrik Enerjisi Sorunları ve Halkın Elektrik Enerjisi Kullanımı Alışkanlıklarının Tespiti Anket Çalışması**” ile halkın enerji sorunlarına bakış açısı üzerine önemli sonuçlar elde edilmiştir.

Forum yürütme kurulu, gerçekleştirilen anketin sonuçları, sunulan bildirimler, yapılan tartışma, katılımcıların katkıları ve değerlendirmelerini eksen alarak, forum sonuç bildirgesini kamuoyu ve ilgililerin bilgisine sunmayı kararlaştırmıştır.

Mezopotamya, on binlerce yıllık insanlık serüveninin hayat bulduğu, Dicle-Fırat Havzası’nda yaşamın doğal, demokratik, ekolojik toplum formunda şekillendiği; ayrıca devletin de ilk kez ortaya çıktığı bir coğrafyadır. Su medeniyetlerinden birine ev sahipliği yapan Dicle-Fırat Havzası, tarih boyunca gelişen egemenlik ilişkilerinin etkisiyle kriz ve kaoslarla karşı karşıya kalmış; sanayi toplumuyla birlikte yeraltı zenginliklerinin sanayi amaçlı kullanılabilmesi adına emperyal ve küresel güçlerin dikkatini çeken, bu anlamıyla da dünya savaşlarına neden olan bir bölgedir.

Aralarında su, enerji ve diğer nedenlerle sorun olmayan Ortadoğu halkları, su ve enerji savaşlarında en çok mağdur olan topluluklardır. Ortadoğu coğrafyasında egemenlik ilişkileri bakımından sıkıntı yaşayan Filistin ve Kürt halkları su ve enerji hakimiyet süreçlerinin kurbanı haline getirilmişlerdir. Bu halkların yaşadığı sıkıntılar hala bu coğrafyanın en önemli gündem maddeleri olarak ağırlıklarını korumaktadır.

Oturumlarda yapılan sunular ve tartışmalar ışığında öne çıkan görüşler şöyle özetlenebilir:

“Bölge Üretimde Zengin Tüketimde Fakirdir.”

1. Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nin genel enerji yapısına bakıldığında, bölgenin enerji üretimi açısından önemli yenilenebilir enerji kaynaklarına sahip olduğu görülmektedir. Bölge, 2010 yılı verilerine göre ülkenin hidroelektrik enerji üretiminin %39,62’sini, petrol kaynaklarının %95’ini üretmektedir. Değerlendirilebilir önemli miktarda jeoter-

mal, linyit ve asfaltit kaynaklarının yanında, güneş ve rüzgar enerjisi potansiyeli de düşünüldüğünde, enerji ve su kaynakları açısından bölgenin oldukça zengin bir potansiyele sahip olduğu görülmektedir. Buna rağmen, elektrik enerjisi kullanımında tüketiciler açısından, Türkiye'nin en ciddi problemlerinin yaşandığı bölge olması özelliğini taşımaktadır. Bölge, bu kaynakların kullanılması suretiyle yaratılan ulusal katma değerden de eşitsiz pay almaktadır.

2. Şubemiz tarafından Diyarbakır ilinde yapılan ankette bir ailenin aylık ortalama elektrik tüketiminin 250 kWh olduğu tespit edilmiştir. Diğer bölge illerinin de yapı olarak Diyarbakır ilinin sosyoekonomik gelişmişliğine yakın olması sebebiyle yaklaşık olarak aynı tüketimi yaptıkları göz önüne alınabilir.

3. Bölgede bulunan bütün iller sosyoekonomik gelişmişlik sıralamasında Türkiye ortalamasının altında bulunmakta olup, bölgede Türkiye ortalamasının çok üzerinde bir yoksullukla karşı karşıya olduğumuz bir gerçektir. Türkiye'nin sanayide ve meskenlerde elektrik fiyatları açısından dünyanın en pahalı elektrik satan ülkelerinden biri olduğu dikkate alındığında, aylık 250 kWh ortalama bir tüketimde oluşacak elektrik faturalarının bölgedeki halkın geliri içinde çok yüksek oranda bir gider payına sahip olacağı dikkate alınmalıdır. Elektrik üretiminin çoğunun, üretim maliyetinin ucuz olduğu hidroelektrik kaynaklardan sağlandığı bu bölgede, pilot uygulama yapılarak, ihtiyacı olan ailelere aylık 150 kWh'lik tüketim bedelsiz verilmelidir. Bu çalışmanın, tüm ülkeye yaygınlaştırılması ile hem usulsüz elektrik kullanımı azalacak, hem de sosyal devlet anlayışı güçlenecektir.

4. Şubemiz tarafından Diyarbakır ilinde yapılan ankette usulsüz elektrik kullanımının sebepleri olarak halkın %46'sı geçim sıkıntısını ve %43'ü de elektrik fiyatlarının yüksek olmasını belirtmiştir. Aslında iki sebebin de ekonomik gelişmişliğe dayandığı görülmektedir. Usulsüz elektrik kullanımının önlenmesi için de halkın %44'ü gelir düzeyinin ve istihdamın artırılmasını ve %40'ı da elektrik fiyatlarının ucuzlatılmasını önermiştir.

“Bölge Yatırımları Halktan Kopuk”

5. Bölgede yatırım olarak lanse edilen binlerce yıllık tarihi, kültürel ve doğal değerleri tehdit eden Ilısu HES ve Munzur Çayı üzerindeki HES'ler gibi sorunlu projeler bölgede yaşayan halkın çoğunluğu tarafından kabul görmemiştir. Sadece elektrik üretimi yapılacak barajlarla Hasankeyf'i ve Munzur Vadisi'ni yok edecek yıkım projelerine aktarılan kaynaklar sulama kanallarının acilen tamamlanması için kullanılmalıdır. Bu şekilde elektrik tüketimi de azalacak ve bu sorunlu HES ve barajlara da ihtiyaç olmayacaktır.

6. Hakkari ve Şırnak illerini kapsayan sınır bölgesi boyunca sudan bir Çin Seddi şeklinde 7 tanesi Şırnak'ta, 4 tanesi Hakkari'de olmak üzere, 11 tane sınır barajı yapılması çalışmaları devam etmektedir. Diğer baraj planlama ve etüt çalışmalarının aksine, üç aylık bir çalışma periyodu içerisinde, tamamen askeri ihtiyaçlarla yapımına başlanan bu barajlar, literatüre, Türkiye'nin armağan ettiği şekliyle, Sınır (Güvenlik) barajları olarak girmiştir. Herhangi bir elektrik üretimi ve sulama amacı olmayan bu projeler bölge gelişimine katkı sunmak bir yana ülkenin mali ve su kaynaklarının mühendislik dışı projelerde heba edildiği ciddi sorunları olan projelerdir. Barışçıl ve demokratik yollarla çözülmesi gereken Kürt sorununu şiddet yoluyla bastırma temelinde harcanan ve harcanacak kaynaklar, bölgenin kalkınmasında ve kamu yatırımlarında kullanılmalıdır.

“Bir Kalkın(ama)ma Hikayesi GAP”

7. Enerjide gerçekleşme oranı %85 olan GAP'ın sulamadaki gerçekleşmesi ise sadece %15'tir. En son AKP hükümeti tarafından, 2008 yılında açıklanan GAP Eylem Planında, 2012 yılına kadar sulama yapılarının çok büyük oranda tamamlanacağı belirtilmiştir. Ancak 2012 yılına çok az bir zamanın kaldığı bugün maalesef sulama kanalları hala bitirilememiş, bu konuda siyasi irade ve ekonomik kaynak ortaya çıkmamıştır.

8. Sulama kanalları bir an önce tamamlanmalıdır. Kanallar yap-işlet-devret ile değil, DSİ eliyle yapılmalı, su çiftçiye ucuza verilmelidir. Sulama kanallarının bitirilmesiyle bölge çiftçisi rahat bir nefes alacak, sulamasını ekonomik ve sağlıklı bir şekilde yapabilecektir.

9. Devletin tarım, enerji ve kalkınma politikalarını insan ve doğayı merkezine alan bir yaklaşımla yeniden düzenlemesi gerekmektedir.

“Çiftçinin Elektrik İsyanı”

10. GAP'ın tamamlanmaması nedeniyle halkın önemli bir kesimi arazilerini sondaj yöntemiyle kuyulardan su çekerek sulamakta, büyük bir kördüğüne dönüşen bu çelişki sulama zamanlarında sağlıksız ve kesintili enerji aldıkları için üretim kaybı yaşayan çiftçilerimizi her sene isyan etme noktasına getirmektedir. Bu sıkıntıların giderilmesi için yürütülen çabalar yetersiz kalmış, çiftçinin mağduriyeti giderilememiştir.

11. Bölgemizde elektrik enerjisi ile yapılan tarımsal sulamadan kaynaklı yaşanan sıkıntıların azaltılması için acil yatırım ihtiyacı bulunmaktadır. Çiftçiler mühendislik hizmeti olarak tekniğe uygun tesisler kurmalıdır. Elektrik Dağıtım Şirketleri, dağıtım hatlarını yenilemek üzere ciddi bir yatırım seferberliği başlatmalı, tüketicilerden dağıtım sistemine yansiyacak olumsuz etkileri önlemek için tedbirler almalıdır. Türkiye Elektrik İletim A.Ş.'nin (TEİAŞ) de iletim kapasite sıkıntısını ortadan kaldıracak yatırımları yapması gerekmektedir.

“Bölgede Elektrik Dağıtım Altyapısı Can Çekişiyor”

12. Bölgenin elektrik enerji sisteminde kullanılan teçhizatın önemli bir bölümü ekonomik ömrünü tamamlamıştır. Kısmen iletim hatları olmak üzere, özellikle dağıtım hatlarının yetersiz ve eski olması, taşınan enerjinin hat kapasitelerine göre yüksek olması, hat teknik kayıplarını ülke ortalamasının üzerine çıkartmaktadır. Bakım ve onarım çalışmaları için gerekli olan işgücü ve yatırım kaynağı yaratılmalı, dağıtım hatları kesinlikle yenilenmeli, bölgede aşırı yükselen teknik kayıpların düşürülmesi sağlanmalıdır.

13. Elektrik dağıtım sektörü özelleştirme beklentisiyle işlevsiz ve çalışmaz bir hale getirilmiştir. Özelleşen ve özelleşme aşamasında olan dağıtım şirketlerinde, çalışan için sömürü ve güvencesiz bir iş ortamı; tüketici açısından da hizmet kalitesinde ciddi bir azalma meydana gelmiştir.

14. Yapılan ankette yöre halkı Elektrik dağıtım şirketlerinin özelleştirilmesi ile daha iyi ve kaliteli hizmet almı mümkün olacağına %52 oranında, daha fazla yatırım yapacaklarına %48 oranında, elektrik fiyatlarının ucuzlayacağına %66 oranında inanmazken, halkın sadece en fazla %20'lik bir kısmı bu yargılara inanmaktadır. Bu durum halkın yarısından fazlasının özelleştirmeye karşı olduğunu, özelleştirme taraftarı kişi sayısının en fazla %20'lere ulaştığını göstermektedir. Konu ile ilgili %12'ler mertebesinde kararsız ve yine %17'ler mertebesinde de fikri olmayanlar mevcuttur.

“Ülke Enerji Politikaları Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Kullanımı ve Enerji Verimliliği Uygulamaları Işığında Oluşturulmalıdır”

15. Ülkemizde elektrik sektörü ve hizmetleri 4628 sayılı elektrik piyasası kanunu ile serbest piyasa adı altında üretimden tüketim noktasına çok başlı bir yönetim sistemi ile halka ulaştırılmaktadır. Kamusal bir hizmet ve temel bir insan hakkı olması gereken; doğal tekel özelliği olan elektrik, serbest piyasada kar edilen bir mal konumuna getirilerek halkın aleyhine bir piyasa ürünü haline getirilmiştir.

16. Türkiye’de 1989’larda toplam elektrik ihtiyacın %60’ı hidroelektrikten sağlanırken, günümüzde ise hidroelektrik kurulu güç kapasitesi olarak %32,86 oranında olmasına rağmen ihtiyacın %24,52’sini üretmektedir. 1995 yılından bu yana doğalgazın toplam enerji üretimindeki payı %28’den %46,7’ye çıkmıştır. Doğalgazın elektrik üretimindeki bu artışın artarak devam etmesi ülkenin dışa bağımlılığını tehlikeli boyutlara taşımaktadır. Başta doğalgaz olmak üzere dışa bağımlı enerji üretim modellerinden acilen vazgeçilmesi gerekmektedir.

17. Ülkemizde 2010 yılı sonu itibariyle yaklaşık 51.547 MW olan kurulu gücün %57,28’ini termik kaynaklar oluşturmakta, Rüzgar, jeotermal ve biyogaz gibi yenilenebilir kaynaklar kurulu gücün %3,49’unu oluşturmaktadır.

18. Güneş enerjisinin ülkemizde gelişimi için çıkan yasa ve öngörülen teşvikler yetersiz kalmıştır. Bölgemiz Türkiye’nin en zengin güneş potansiyeline sahipken Diyarbakır ve Şanlıurfa illerinde toplam 7 MW, bölgede ise 15 ilin tamamında sadece 191 MW GES (Güneş Enerji Santrali) bağlantı oluru verilmiştir. Bölgenin yüksek güneş enerjisi potansiyeli dikkate alınarak, bu enerjinin elektrik üretiminde kullanılması sağlanmalıdır. Yenilenebilir enerji kaynaklarından halkın da daha fazla yararlanabilmesi için uygun teşvikler bir an evvel hayata geçirilmelidir.

19. Gelişmiş ülkeler günümüzde enerji yoğun sanayi kollarında üretim yapmayı terk ederek, bilişim, ilaç sanayi, Ar-Ge faaliyetleri gibi üretiminde az enerji harcanan ancak gayri safi milli hasılaya yüksek oranda katkı sağlayan sektörler yönelmişlerdir. Ülkemizde ise gelişmiş ülkelerin üretiminden vazgeçtiği çimento, demir çelik gibi üretiminde oldukça yoğun enerji harcanan sektörlerde yatırım yaparak bu alanlarda üretim yapmak ile övünmektedir. Artan enerji ihtiyaçları düşünüldüğünde ülke gelişiminin enerji kullanımı düşük ancak katma değeri yüksek sektörler aracılığı ile yapılması gerektiği unutulmamalıdır.

20. Ülkenin artan enerji ihtiyacı nedeniyle nükleer enerji ile elektrik üretimi karar vericiler tarafından halka zorunluluk olarak sunulmaktadır. Oysa yaşanan nükleer felaketler, nükleer enerji ile elektrik üretiminin insan ve çevre hayatı üzerinde kalıcı zararlar meydana getiren çok önemli bir tehdit unsuru olduğunu göstermektedir. Bunun yanında atıkların bertaraf edilmesi, güvenlik, kararlı çalışmama, hammadde konusunda dışa bağımlılık gibi unsurlar göz önüne alındığında nükleer enerji ile elektrik üretme maliyetlerinin kamuoyuna sunulandan çok daha fazla olduğu görülmektedir. Bu nedenle tüm dünya halklarının yaşamını ve geleceğini tehdit eden nükleer enerji ile elektrik üretiminden vazgeçilmeli ve bu alanda harcanacak kaynaklar yenilenebilir enerji kaynaklarına ve enerji verimliliğine aktarılmalıdır. Almanya ve Japonya gibi ülkeler 2050’li yıllarda elektrik üre-

timlerinin tamamını yenilenebilir kaynaklardan ve enerji verimliliği uygulamalarından kazanmayı hedeflemektedirler.

21. Ülkemizin enerji politikalarının da bu ekseninde hazırlanması gerekmektedir.

Şubemiz tarafından Diyarbakır ilinde yapılan anket sonucunda halkın %35'e yakın kesimin nükleer enerji ile elektrik üretimine karşı olduğu, %18'ine yakın kısmın nükleer enerji ile elektrik üretimine sıcak baktığı görülürken %10'luk kesimin kararsız olduğu ve %37'lik kısmın ise fikrinin olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu sonuçlardan halkın özellikle nükleer enerji gibi konularda bilgilendirilmesi gerektiği ortaya çıkarken karar vericilerin enerji politikalarını halkın fikirlerini göz önüne alarak yapmalarının önemi de ortaya bir kez daha çıkmıştır.

“Su ve Enerji Halklar Tarafından Barış İçerisinde Paylaşılmalıdır.”

22. Dicle-Fırat gibi, sınırların ötesine geçen sular ya da sınır aşan suların kullanımı hususu uluslararası nitelikte politikalarla belirlenmelidir. Yine aynı şekilde, enerji politikası da uluslararası bir boyutta olup sadece kaynaklar olarak değil, enerji yolları konusu da sınır aşan boyutuyla değerlendirilmelidir. Bu politikalar devletlerin değil, halkların ihtiyaçları ve çıkarları temelinde barışçı anlayışlarla geliştirilmelidir.

23. Su ve enerji iç ve dış dengelerde bir silah olarak kullanılmaktadır. Silah olarak kullanılan su ve enerji, yeri geldiğinde bir karşı silaha dönüşerek sahibini de vuran bir süreci üretmiştir. Halkların bu çıkmazdan kurtulmasının en önemli yolu enerjiye olan bağımlılığı azaltacak politikalar üretmek; su ve enerji kaynaklarının yerelden idaresini sağlamaktan geçer. Su yerel yönetimler tarafından doğal biçimde kullanılmalıdır. Enerji ve su politikasında hakimiyetçi anlayışın aşılarak yerine insanlığın ihtiyacı oranında tükettiği, zenginliğe ve mutluluğa yol açacak süreçleri işletmek üzere bu coğrafyada yaşayan ve bundan etkilenen halklar, bir araya gelerek ortak mücadele etmelidirler.

Katılımcılar ve Elektrik Mühendisleri Odası temsilcileri forum içeriğinde tespit edilen gerçekler ışığında yapılacak çalışmaların takipçisi olacaklarını, yapılan çalışmalar hakkında kamuoyunu bilgilendirme sorumluluklarını yerine getireceklerini, mühendislik mesleğini toplum yararına kullanma kararlılıklarını bir kez daha ifade etmişlerdir.

Kamuoyu ve ilgililerin bilgilerine sunarız.

MEZOPOTAMYA ENERJİ FORUMU 2011
YÜRÜTME KURULU
01.12.2011

TMMOB 8. ENERJİ SEMPOZYUMU SONUÇ BİLDİRGESİ (17-19 KASIM 2011)

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) adına, Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) tarafından düzenlenen TMMOB 8. Enerji Sempozyumu 17-19 Kasım 2011 tarihlerinde İstanbul Kültür Üniversitesi'nde gerçekleştirilmiştir. Küresel Enerji Politikaları ve Türkiye başlığıyla toplanan sempozyum bu yıl ilk defa uluslararası katılımlı olarak yapılmıştır.

Uluslararası enerji politikalarını; bölgesel, ekonomik, jeopolitik, stratejik ve kamusal açılardan değerlendirmek ve Türkiye'deki gelişmeleri de bu gözle irdelemek sempozyumun temel amacı olarak belirlenmiştir. Sempozyumda Türkiye, ABD, İngiltere, İskoçya, Fransa, Rusya, Avustralya, Kuveyt, Filistin, Ürdün ve Japonya olmak üzere on bir farklı ülkeden kırk iki bildiri sunulmuş, on bir oturum ve üç panel gerçekleştirilmiştir. Sempozyuma üç günde 814 kişi katılmış ayrıca internet üzerinden ise toplam 2.551 kişi sempozyumu canlı olarak izleme imkânı bulmuştur.

Sempozyumda;

- Küresel Enerji Politikaları ve Türkiye
- Dünya Enerji Görünümü
- Dünyada ve Türkiye'de Enerji Özelleştirmeleri
- Ekonomide Küresel-Bölgesel Gelişmeler ve Enerji Politikalarına Etkileri
- Yenilenebilir Enerji Kaynakları
- Fosil Kaynaklar: Jeopolitik ve Teknolojik Gelişmeler
- Nükleer Enerji

- Enerji Verimliliği
 - Ekososyalist Hareket
 - Türkiye'de HES Tartışmaları ve Toplumsal Boyut
- temel tartışma konuları olarak belirlenmiştir.

TMMOB 8. Enerji Sempozyumu, 2008 yılı sonunda ortaya çıkan küresel ekonomik krizin, Ortadoğu'da "Arap Baharı" olarak ifade edilen değişimlerin ve Fukuşima felaketinin etkilerinin sürdüğü bir ortamda gerçekleştirilmiştir. Tüm bunları içeren küresel ve bölgesel gelişmelerin enerji politikalarına etkileri, yurt içi ve yurt dışından konusunda uzman katılımcılarla tartışılmıştır.

Başta petrol ve gaz rezervleri olmak üzere enerji kaynaklarına doğrudan ulaşmak, bu kaynakların aktarılacağı enerji yollarının planlamasını yapmak ve denetimini sağlamak küresel sermayenin enerji

politikalarını belirleyen unsurlar olarak görünmektedir. Uluslararası sermaye sürdürülebilir kalkınma söylemi altında, dünya genelinde enerji üretim ve tüketimini belirlemekte kendi çıkarları doğrultusunda kaynak paylaşımına şekil vermektedir. Henry Kissinger'in "Petrolü denetlerseniz devletleri, gıdayı denetlerseniz halkları denetlersiniz" sözünün haklılığı bugünkü paylaşım için yeniden şekillenen dünyada görülmektedir. Filistin Su Enstitüsü Müdürü Saleh Rabi'nin sempozyumda ifade ettiği şu sözlerde, küresel sermayenin müdahale biçimlerinden birinin örneğini görmekteyiz: "Eğer suyu kontrol ederseniz devleti ve halkı hep birlikte kontrol edersiniz. İsrail'in Filistin'e yaptığı da budur. Golan tepeleri suya sahip olmak için işgal edilmiştir. Batı Şeria ve Gazze işgalinin ardından ilk emir olarak bütün su kaynakları İsrail'in komutasına geçmiştir ve Filistinlilerin küçük bir kuyu açmalarına dahi izin verilmemektedir. Her Filistinlinin 40 metreküp su hakkı varken, her İsraillinin 400 metreküp su hakkı var. Bunun çocuklar üzerinde olumsuz etkileri var. Bu durum uluslararası hukuka aykırıdır"

Küresel ekonomik kriz, başta ABD olmak üzere pek çok ülkede, yapılmış olan 1980'lerde başlayan özelleştirme furçasının gelirlerini kat kat aşan kamu kaynağı kullanımına yol açmıştır. Kriz, enerji sektöründe büyük bir sarsıntı yaratmış; ham petrol fiyatları yükselmiş, enerji yatırımları daralmış ve enerji tüketimi azalmıştır. Dünyada ve Türkiye'de Enerji Özelleştirmeleri oturumunda yer alan Prof Steve Thomas sektörteki etkileri şu sözlerle ifade etmiştir: "Tüm dünyada enerji özelleştirmeleri çalışmıyor. Özellikle küçük tüketiciler için perakende piyasaların kötü gittiğini, uluslararası yatırımcıların piyasadan çekildiği ve yakın dönemde geri dönemeyeceklerini görüyoruz." İlginçtir ki, dünyadaki birçok ülke, enerjideki stratejik kurumlarını kamu kontrolüne alırken, Türkiye'de ise özelleştirme uygulamaları devam etmektedir. Özelleştirme süreci enerjide bağımlılığın ve enerji güvenliğindeki zayıflamanın temel nedenidir. Pahalılaştırmanın yanı sıra tekelleşmeye yol açmakta, dışa bağımlılığı artırmaktadır. Sorun özelleştirmenin kendisiyken, çözüm daha fazla özelleştirme değil, kamusalallaştırma, kamusal planlama olmalıdır.

1970'lerin başında yaşanan petrol krizi sonrasında nükleer enerji dünya çapında çözüm olarak görülmüş, pek çok hükümet nükleer enerjiye yönelmiştir. O dönemde, nükleer enerjinin ilerleyen yıllarda hızla yaygınlaşacağı ve dünya enerji talebinin önemli bir bölümünü karşılayacağı öngörülmekteydi. Başta 1979 Three Mile Island ve 1986 Çernobil kazaları olmak üzere yaşanan felaketler bu öngörünün gerçekleşmemesine sebep olmuş ve nükleer enerji tahmin edilen rolü almamıştır. Bugün dünyada 433 nükleer reaktör vardır ve 65 yeni reaktör inşa halindedir. Nükleer santrallerin toplam ticari birincil enerji kaynakları içinde payı % 5,5 toplam elektrik enerjisi üretiminde ise %13'tür.

11 Mart 2011 Tohoku depremi ve ardından gelen tsunami sonrası başlayan ve halen sürmekte olan, Fukuşima I. Nükleer Santrali'nden atmosfere radyoaktif madde yayılmasıyla, bugün dünya genelinde nükleer enerjiyi yeniden tartışıyoruz. Kazada santraldeki 6 reaktörden 4'ü hasar görmüş, kazadan sonra yaklaşık 100 bin kişi evinden olmuştur. 20 km yarıçapında bir alan halka yasaklanırken, 10 yıl içinde temizlik çalışmalarına 250 milyar dolar harcanması beklenmektedir. Fukuşima sonrası dünyada nükleer santral yatırımları bir kez daha sekteye uğramış, İspanya, Almanya, İsviçre, Belçika, Meksika ve Tayvan gibi ülkeler ardı ardına santrallerini kapatma programlarını açıklamaya başlamışlardır. İtalya halkı Haziran 2011'de yapılan halk oylamasında nükleere hayır demiştir.

Tüm dünyada nükleerden vazgeçme eğilimi ortaya çıkmışken, Türkiye nükleer santrale yönelmektedir. Felaketi bizzat yaşayan Japonya Liberal Demokrat Parti Milletvekili Taro Kono sempozyumda nükleer endüstrinin çürümüşlüğüne ortaya koymuş, Fukushima felaketinin ardından oluşan zararın boyutunun kesin olarak bilinmediğini anlatmıştır. Taro Kono 11 Mart'ta yaşanan felaket öncesinde Japonya halkının büyük ölçüde nükleeri desteklediğini ancak sonrasında bunun değişerek halkın %80'inin nükleere karşı çıkmaya başladığını belirtmiştir. Nükleer endüstrinin kirliliğinin siyasilerden kamu çalışanlarına, üniversite hocalarından medyaya varıncaya kadar yayıldığını anlatan Taro Kono, Japonya gibi deprem bölgesinde olan Türkiye'yi de nükleer santral yapmaması konusunda uyarmıştır.

Sempozyumda ele alınan bir diğer konu olan enerji verimliliği, ülke ve dünya enerji kaynaklarının, ekonomik ve verimli kullanılması, çevreye olan yıkıcı etkisinin azaltılması, açılardan hayati öneme sahiptir. Enerji verimliliği politikalarının, sürdürülebilir bir enerji için çok önemli olduğu tüm dünyada kabul edilmekte bu konuyla ilgili yaptırım ve çalışmalar gittikçe artmaktadır. Enerjinin üretimi ve tüketiminin çevreye olan etkisi küresel sonuçlar doğurmaktadır. Bu sebeple bu konu küresel bir boyuta sahiptir ve uluslararası anlaşmaların esaslarından biri haline gelmiştir. Enerjinin küresel yapısının sonucu olarak enerji yoğun sektörlerin merkez ülkelerden, çevre ülkelere doğru kaydırılması da konunun bir diğer boyutudur. Ancak merkezi ve kamusal bir planlamayla hayata geçirilebilecek olan enerji verimliliği sanayileşme ve teknoloji politikalarıyla da ayrılamaz bir bütündür.

Fosil kaynak rezervlerindeki azalma, fosil kaynakların sonsuz olmadığı gerçeği ve kullanımının ekolojik etkileri yenilenebilir enerji kaynaklarının önemini artırmaktadır. Yenilenebilir enerji kaynaklarının önemi ve teknolojik gelişmeler sempozyumda ele alınarak mevcut durum ve sorunlar değerlendirilmiştir. Güneş, rüzgar, jeotermal gibi yenilenebilir enerji kaynaklarının dünyada ve Türkiye'deki potansiyelinin karşılaştırmalı olarak ortaya konduğu bildirimlerde bu kaynakların değerlendirilmesinin çevresel ekonomik ve enerji üretimimizin çeşitlendirilmesi bakımlarından önemi vurgulanmıştır.

Türkiye'nin gündemine son zamanlarda sıklıkla düzenlenen protestolarla gündeme gelen Hidroelektrik Santraller elektrik üretiminde ciddi bir öneme sahiptir. Ancak özel sektör tarafından yapılan küçük HES'lerin kurulduğu bölgedeki yerel ekonomik ve çevresel özellikleri göz ardı ediyor olması ciddi sorunlar yaratmaktadır. 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanun ve devamındaki yönetmelikle, özel ya da tüzel olarak bir çok kişi herhangi bir su üzerinde belirlediği noktadan suyu alıp bir başka noktaya aktararak enerji üretimine ilişkin fizibilite raporu çalışmalarına başlamışlardır. Bu yasadaki sonradan Türkiye genelinde kurulan 1215 santralin tamamı özel sektör tarafından geliştirilmiştir. Bu HES'lerin Kurulu güçleri 5 bin 300 megavattır ve yeni yayımlanan lisanssız elektrik üretimine ilişkin yönetmelikle birlikte en az 10 bin HES'in planlanması beklenmektedir. EİE ve DSİ Genel Müdürlükleri'nin "Su yapılarının Mühendislik Hidrolojisi Çalışmaları" normunda 20 yıllık süreci kapsayan akım ölçüm değerlerine gerek olduğu belirtilmektedir. Ancak 4628 den sonra ortaya konan projeler için bu normun kullanıldığını söyleyebilmek mümkün değildir. Bazı tesislerin doğal doku ile uyumlu olmayan yapılar imal ettiği, özellikle 'balık geçitlerinin' sadece yasak savma amacıyla yapıldığı, can suyu kontrolü için yapılan ölçüm tesislerinin yeterli olmadığı görülmektedir. Plansız, kamu yararı anlayışından uzak, yalnızca kâr güdüsüyle yönlendirilen HES'ler doğal çevre tahribatına yol açan, verimsiz yatırımlara dönüşmektedir.

TMMOB Türkiye 8. Enerji Sempozyumu “Küresel Enerji Politikaları ve Türkiye”de sunulan bildiriler, yapılan tartışma ve panellerden ortaya çıkan sonuç ve öneriler şunlardır:

- Uluslararası sermaye küresel ölçekte enerji politikalarını belirlemektedir. Sürdürülebilir Kalkınma adı altında uygulanan politikalar diğer alanlarda olduğu gibi enerji alanında da eşitsizlikler yaratmaktadır.
- Ulusal enerji politikaları merkezi ve kamusal bir planlamayla belirlenmeli, ülkenin enerji potansiyeli net bir biçimde ortaya konmalı ve bu potansiyelin kullanılmasına yönelik yol haritaları çıkarılarak gerekli hukuki, teknolojik ve finansal düzenlemeler kamu eliyle yapılmalıdır.
- Enerjide arz güvenliği, piyasa çıkarlarına göre ortaya çıkan ihtiyaçlar doğrultusunda değil, sürdürülebilir, ucuz, temiz ve güvenli bir enerji temininin bir kamu görevi olduğu bilinciyle sağlanmalıdır.
- Neoliberal politikaların yarattığı tahribat göz önüne alınarak enerji özelleştirme uygulamalarına derhal son verilmelidir.
- Enerji üretiminde yerli ve yenilenebilir enerji kaynakları öncelikli olmalı, ARGE çalışmaları ve yerli yatırımlara devlet teşviki verilmelidir.
- Ülkemizin enerjide artan dışa bağımlılığı azaltılmalıdır.
- Enerjinin verimli ve etkin kullanımına yönelik projeler desteklenmeli, toplumsal bilinç oluşturmak için ilköğretimden başlayan eğitim programları hazırlanmalı, enerjinin verimsiz kullanımına karşı yaptırımlar uygulanmalıdır.
- Enerjide toplumsal yaşamı, ekolojiyi ve kültür varlıklarını gözeterek politikalar geliştirilmelidir.
- Ülkemizin enerjide dışa bağımlılığını perçinleyecek olan nükleer santral anlaşmalarından derhal vazgeçilmeli, nükleer enerji konusu atık, güvenlik, kamu yararı gibi boyutlarıyla tekrar ele alınıp değerlendirilmeli, alternatif enerji kaynakları göz önüne alınmalıdır.

Enerjinin temel bir insan hakkı olduğunun bilinciyle düzenlenmiş olan TMMOB 8. Enerji Sempozyumu’nda ortaya çıkan önerilerin enerji alanındaki tartışmalara katkı sunmasını diliyoruz.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

***TMMOB 8. Enerji Sempozyumu
Düzenleme Kurulu***

2. ELEKTRİK TESİSAT ULUSAL KONGRESİ SONUÇ BİLDİRGESİ (24-27 KASIM 2011)

İlki 2009 yılında Aydınlatma Sempozyumu, Otomasyon Sempozyumu, Elektronik Güvenlik Sistemleri Sempozyumu, Yüksek Gerilim Çalıştay ve Serbest Müşavir Mühendis (SMM) Forumu kapsamında düzenlenen Kongre'nin ikincisi 24-27 Kasım 2011 tarihlerinde II. Elektrik Tesisat Ulusal Kongresi adı altında İzmir Fuar Alanı'nda gerçekleştirilmiştir.

Elektrik mühendisliği alanında yaşanan bilimsel ve teknolojik gelişmelerin sunulması ve tartışılması, yasal mevzuatın izlenmesi ve buna yönelik önerilerin geliştirilmesi, sektördeki tüm kişi, kurum ve kuruluşların bir araya getirilmesi ve işbirliğinin güçlendirilmesi hedeflenen II. ELEKTRİK TESİSAT ULUSAL KONGRESİ içerisinde VI. Ulusal Aydınlatma Sempozyumu ve SMM Forumu da yer almıştır.

Kongrenin ana teması "**Elektrik Tesislerinde Yeni Teknolojiler ve Verimlilik**" olarak belirlenmiş, ana temaya uygun olarak dünyada enerjinin etkin ve verimli kullanılması konusunda gelişmeler, tesislerin enerji tüketimlerinin yeni teknolojiler kullanılarak azaltılmasına ilişkin uygulamalar konunun uzmanları tarafından tartışılarak katılımcıların ve kamuoyunun dikkatine sunulmuştur.

Kongre'de,

- Elektrik mühendisliği uygulamaları ve etkileşim içinde bulunan diğer alanlardaki gelişme ve uygulamalar paylaşılmış,
- Bilimsel ve teknolojik gelişmeler incelenmiş,

• Tasarlayanlar, üreticiler, kullanıcılar, denetleyen ve işletenler bir araya getirilerek birikimlerin ortaklaşması sağlanmıştır,

• Bu alandaki mühendis, mimar, akademisyen, kurum ve kuruluş temsilcileri ve sanayiciler ortak bir platformda buluşturulmuş,

• Mesleki, sosyal ve toplumsal görüşleri paylaşılmış,

• Mevcut yasal mevzuat tartışılmış ve sorunlara ilişkin çözüm önerileri ortaya konmuştur.

Kongrede 1 sempozyum, 1 forum ile birlikte toplam 93 bildiri, 3 özel sunum, 3 uygulama sunumu, 3 panel gerçekleştirilmiştir.

Kongreye çeşitli illerden ve çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarından, üniversitelerden, meslek yüksek

okullarından, sanayi sektöründen 908'i kayıtlı delege olmak üzere toplam 1.348 kişi katılmıştır.

Kongre ile eşzamanlı olarak düzenlenen EBİTO"11 III. Elektrik Tesisat Fuarı ile teknolojik gelişmelerin sergilenmesi ve katılımcıların bu ürünlerle buluşması sağlanmıştır.

Kongre süresince **"Kent ve Elektrik"** temalı Fotoğraf Sergisi düzenlenerek ülkemizin çeşitli illerinden gönderilen ve seçici kurul tarafından sergilenmeye değer görülen 52 adet fotoğraf kongre süresince Fuar alanında sergilenmiştir.

Ayrıca ülkemizde ilk defa geçmişte kullanılan malzemelerin yer aldığı **Tarihi Elektrik Müzesi** düzenlenerek 96 adet elektrik, elektronik, haberleşme alanında kullanılan malzeme kongre süresince Fuar alanında sergilenmiştir.

Bina Elektronik Sistemlerinde Denetim ve Standart Sorunları konulu ilk gün gerçekleştirilen panelde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Türk Standartları Enstitüsü, İzmir Büyükşehir Belediyesi, Türkiye Yangından Korunma ve Eğitim Vakfı ve Elektrik Mühendisleri Odası temsilcileri yer alarak binaların yangın güvenlik ve elektronik güvenlik sistemlerindeki gelişmeler, yaşanan bu gelişmelere karşın denetim ve standart sorunları konunun uzmanları tarafından tartışılmıştır.

Kongrede düzenlenen diğer panel ise **Ülkemizde İç Tesisat Alanına Yönelik Yönetmelikler, Sorunlar ve Çözüm Önerileri** başlığı altında gerçekleştirilmiştir. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, İstanbul Teknik Üniversitesi, Türk Standartları Enstitüsü ve Elektrik Mühendisleri Odası temsilcilerinin yer aldığı panelde, meslek alanımızın ve elektrik tesisat sektörünün önemli bir bölümünü oluşturan iç tesisat alanına yönelik günümüzde yaşanan mevzuat ve uygulama sorunları tartışılmıştır.

VI. Ulusal Aydınlatma Sempozyumu

Aydınlatma Türk Milli Komitesi ve TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası birlikteliğiyle 2001 yılından başlayarak sırasıyla İzmir, Diyarbakır, Ankara'da gerçekleştirilen Aydınlatma Sempozyumu'nun altıncısı 24-25 Kasım 2011 tarihlerinde II. Elektrik Tesisat Ulusal Kongresi kapsamında gerçekleştirilmiştir.

Aydınlatma Sempozyumu, aydınlatma kavram ve uygulamalarının tartışıldığı, bilimsel gelişmelerin paylaşıldığı bir etkinlik olarak düzenlenmiştir. Bu alanda çalışma yapan bilim insanları, tasarımcı, üretici ve uygulayıcıların buluştuğu sempozyum, sektörün sorunlarının tartışıldığı, çözüm önerilerinin üretildiği bir platform olmuştur.

VI. Aydınlatma Sempozyumu'nda; 2 gün boyunca 5 oturumda 16 bildiri, 3 açılış sunumu, 3 uygulama sunumu ile birlikte **"Aydınlatmada LED Teknolojileri, Uygulamalar ve Sorunlar"** konulu panel düzenlenmiştir.

Sempozyumda, Enerji verimliliği çalışmalarında aydınlatmanın yeri, aydınlatmada temel ölçüm büyüklükleri, görsel konfor ve aydınlatma, aydınlatma sistemlerinin otomasyonu ve enerji verimliliğine katkısı, acil aydınlatma sistemleri, enerjinin etkin kullanımına yönelik mimari uygulamalar, BEP-TR yazılımı ve binaların enerji performansının değerlendirilmesinde aydınlatma ve yöresel faktörler, cam teknolojisinin enerji etkin kullanımına katkısı, LED teknolojisindeki gelişmeler ve enerji verimliliğine etkisi, LED aydınlatma sistemlerinin yol, yapı yüzü ve iç mekan aydınlatmasına dönük uygulamalarını içeren sunumlar gerçekleştirilmiştir.

Sempozyum kapsamında düzenlenen “**Aydınlatmada LED Teknolojileri, Uygulamalar ve Sorunlar**” konulu panele Aydınlatma Türk Milli Komitesi, Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş., Aydınlatma Gereçleri İmalatçıları Derneği ile sektörden üretici ve uygulayıcı firma temsilcileri katılmıştır.

Son yıllarda LED aydınlatmalara ilginin önemli oranda artmasına karşın hala gerekli bilgilerin eksik olduğu LED kullanımı hakkında doğru bilincin oluşturulması ve kamuoyuna duyurulması amacıyla düzenlenen panelde, LED’ler hakkında projelendirme, imalat ve uygulamalar tartışılmış, çözüm önerilerinin oluşturulmasına çalışılmıştır.

SMM Forumu

Kongre kapsamında gerçekleştirilen etkinliklerden biri olan SMM Forumu, Serbest Müşavir Mühendislerin (SMM) mesleğini yaparken yaşadığı sorunların tespit edilmesi, çözüm önerilerinin oluşturulması ve çözüme yönelik girişimlerin geliştirilerek sürdürülmesinde önemli bir görev üstlenmektedir.

26 Kasım 2011 tarihinde üç oturum halinde düzenlenen forumda katılımcılara EMO İzmir Şubesi tarafından hazırlanan tartışma metinleri aktarılmış, SMM üyelerin konular hakkındaki görüş ve önerileri alınmıştır.

Forumun ilk bölümünde Mesleki Denetim Uygulama Farklılıkları, Çözüm Önerileri başlığı altında yeni yürürlüğe giren yönetmelik ve yönergelerin Oda birimlerinde mesleki denetim aşamasındaki uygulama farklılıkları; en az ücret tanımları, mesleki denetim bedelleri, bölgesel azaltma katsayıları, hizmetlere ilişkin sözleşme, fatura, serbest meslek makbuzu denetimi, hizmetin teknik yönden incelenmesi vd. uygulamalar karşılaştırılarak birliktelik sağlanmasına yönelik öneriler geliştirilmiştir.

İkinci oturumda; YG işletme sorumluluğu hizmetlerinin sunumunda karşılaşılan sorunlar, işveren, enerji dağıtım şirketi, özellikle son yıllarda yaşanan gelişmeler, işletme sorumluluğu hizmetlerinin yaygınlaştırılması, denetlenmesi, Oda birimlerine düşen görevler tartışılmıştır.

Kamu kurumları ve özelleştirilen dağıtım şirketleri ile yaşanan sorunlar başlıklı üçüncü oturumda; özellikle özelleştirilme işlemleri tamamlanan bölgelerde dağıtım şirketleri ve belediyeler, vd. kamu kurumları nezdinde yaşanan sorunlar masaya yatırılmış, çözüm önerileri geliştirilmiştir.

Kongre sonrasında aşağıdaki konuların kamuoyuna duyurulmasına karar verilmiştir;

Enerji sektöründe yaşanan neoliberal piyasa ekonomisinin yarattığı bir sonuç olarak, kurulu gücümüzün yüzde 65’inin fosil yakıtların tüketildiği termik santrallerden oluştuğu, yine bu

yüzde 65'lik termik gücün yüzde 17'lik yerli linyit santraller dışında kalan yaklaşık yüzde 50'sinin başta doğalgaz olmak üzere ithal kaynaklar ile elektrik üretimine yönlendirildiği, 4628 sayılı Elektrik Piyasası Yasası ile ülkemiz elektrik enerjisinin ucuz, sürekli, çevreye uyumlu ve güvenilir hale gelmediği, sektörde yaşanan özelleştirme süreçlerinin gerek sektörde çalışanların iş ve istihdamında, gerekse mevcut talep artışına uygun yeni yatırımların planlanması ve hayata geçirilmesinde yeni olanaklar sağlamadığı,

Yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarının üretim içindeki payının yeterli derecede değerlendirilmediği, enerjinin etkin ve verimli kullanılmasına yönelik yapısal düzenlemelerin yapılmadığı,

Bu nedenle, enerji politikaları yeniden gözden geçirilerek enerji gibi stratejik bir alanın kamu kontrolünde yürütülmesi, özelleştirme ve serbest piyasa anlayışının kamu yararı gözetilerek düzenlenmesi, zengin potansiyele sahip olduğumuz yenilenebilir enerji kaynaklarından yeterince yararlanılarak bu kaynaklara dayalı elektrik üretiminde de kamunun yeniden etkin ve öncü rol alması sağlanmalıdır.

Ülkemizdeki enerji verimliliği uygulamalarına yönelik mevzuatın ilgili uzman meslek örgütlerinin görüş ve önerileri alınmaksızın sıklıkla değiştirilmesi enerji etkin ve verimli kullanımına yönelik çalışmaların kalcılaşmasını engellendiği,

Enerji Kimlik Belgesi verilmesi amacıyla geliştirilen ve binaların enerji performansını belirleyen BEP-TR yazılımının yeterli gereksinimi karşılamadığı, yazılım arasındaki uyumun tam olarak test edilmediği, yazılımın web tabanlı kullanımında sıkıntılar yaşandığı,

Binaların enerji performansları değerlendirilirken aydınlatmada kullanılan enerjinin değerlendirme sistemi içinde yer almadığı,

Bu nedenle, 1 Ocak 2011 tarihinde yürürlüğe giren binaların enerji performansını belirleyen BEP-TR uygulaması yeniden gözden geçirilerek mevcut sorunları çözecek ve binaların enerji performansının belirlenmesinde aydınlatma enerjisinin de değerlendirme sistemi içerisinde yer almasını sağlayacak şekilde düzeltilmelidir.

Ayrıca enerji verimliliği mevzuatında uzman ve muhatap kurum olan Elektrik İşleri Etüt İdaresi'nin KHK ile kapatılması sonrası mevcut belirsizliklerin artmasına neden olmadan ivedilikle kalıcı bir yapının kamu otoritesi tarafından oluşturulması sağlanmalıdır.

Aydınlatma, kapalı mekanlarda yapay enerji tüketiminin azaltılmasında ilk adım, mekanların işlevi ve mimari özellikleri izin verdiği durumlarda doğal kaynaklardan gelen gün ışığından olabildiğince yararlanılmasıdır. Bu bağlamda gelişmiş gün ışığı sistemleri ve pencerelerde kullanılan cam türleri konusunda uygun çözümler oluşturulmalıdır.

Aydınlatma sistemlerinde, enerji tasarrufu amaçlı otomasyon sistemleri kullanılırken aydınlatmanın görsel konfor, güvenlik açısından gerekli “aydınlatma kriterleri”nin sağlanması üzerinde önemle durulmalıdır.

LED aydınlatmalar ile ilgili standartlar ve gelişmeler güncel olarak izlenmeli ve kamuoyu ile paylaşılmalıdır.

Yürürlükteki ‘Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği’nde elektrik tesisatları için yapım ve güvenlik önlemlerine ilişkin yeterli düzenlemeler bulunmamaktadır. Mevcut yönetmeliğe göre yapılan tesisatlar, teknik ve güvenlik açısından yetersiz kalmaktadır. EMO tarafından ulusal ve uluslararası standartlara uygun olarak hazırlanan ‘Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği’ taslağı 31 Mayıs 2005 tarihinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı’na gönderilmiştir. Ancak 6 yıl geçmesine rağmen hala yönetmelik yayımlanmamıştır. Bu nedenle, elektrik tesisatlarının uluslararası normlara uygun ve güvenli bir şekilde yapılması sağlanamamaktadır. Ülkemizde yaşanan elektrik kazalarının ve elektrikten kaynaklanan yangınların tekrarlanmaması için yönetmeliğin bir an önce yayımlanması ve tesisatların buna uygun olarak yapılması gereklidir.

Son yıllarda elektronik sistemleri binaların yapım sürecinde artan bir oranda kullanılmaya başlanmıştır. Bina otomasyon sistemleri, yangın güvenlik ve elektronik güvenlik sistemlerindeki gelişmelere, yapı üretim sürecinde kullanılmalarına rağmen bu sistemlerin denetlenmesi ve standartlarının oluşturulmasındaki sorunlar ivedilikle çözülmelidir.

Ülkemizde elektronik güvenlik ve yangın güvenlik sektörleri hızlı bir gelişim içindedir. Ancak bu hızlı gelişime karşın bu faaliyetlerin uzman olmayan kişilerce de yapıldığı tespit edilmiştir. Yangın algılama ve uyarma sistemleri; tasarım ve projelendirilmesinden uygulama, denetim ve bakım süreçlerine kadar bir mühendislik hizmeti olup mühendis olmayan kişilerce üretilmesinin önüne geçilmeli, bilim ve teknolojiye aykırı üretilen hizmetlerin kullanıma sunulmasının engellenmesi için gerekli önlemler alınmalıdır.

26735 sayılı 2007 yılında yayınlanan Binaların Yangından Korunması Hakkındaki Yönetmeliğin ilgili maddelerine Odamız tarafından yapılan itirazımız Danıştay tarafından haklı bulunmuş olmasına rağmen gerekli düzenleme yapılmamıştır. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından Yönetmelik değişikliğinin ivedi olarak gerçekleştirilmesi sağlanmalıdır.

Teknoloji geliştikçe otomasyon sistemlerinden beklentiler de yükselmiş, tüm tesisin optimizasyonu, şirket yönetimine bilgi üretme, enerji tasarrufu, üretim artışı ve benzeri çok sayıda işlevi olan çok önemli bir parametre haline gelmiştir. Yatırımlarda, otomasyon seçimi yapılırken, enerji tasarrufu, teknolojik uyumluluk, tadilat ve genişlemelere uygunluk, elektromanyetik uyumluluk gibi birçok parametre göz önünde tutulmalı, bu bağlamda mühendislik hizmeti zorunlu kılınmalıdır.

Elektrik Mühendisleri Odası hem merkezi hem de yerel kamu yönetim birimleri ile ortak çalışmalar yapmak ve bunu sürekli kılmak çabası içindedir. Ancak bu çalışmalar çoğu zaman merkezi otorite tarafından yetki alanlarını hukuksuz ve keyfi biçimde yeniden tanımlanmasıyla zaafa uğramaktadır. Bu nedenle mühendislik mesleğinin temelinde olan bilimsel düşünceyi kamu yararı ile birleştiren öncelikli hedeflerimizin gerçekleştirilmesinde idareler tarafından gösterilen olumsuzluklar ile özellikle son dönemde olağan hale getirilen KHK (Kanun Hükmünde Kararname) yanlışlıklarından vazgeçilmelidir.

KONGRE DÜZENLEME KURULU

ULUSAL YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ SEMPOZYUMU'NUN (UYMS) YAPILMAMA GEREKÇESİ

4 dönemdir EMO bünyesinde, üniversitelerle ortaklaşa gerçekleştirilen ve 42. Dönem'de de beşincisinin düzenlenmesi hedeflenen Ulusal Yazılım Mühendisliği Sempozyumu (UYMS), artık ismi odamızla özdeşleşmiş, mesleki ve akademik dünyada saygın bir yere sahip, özellikle yazılım konusunda ülkemizde yapılan önemli ve sayılı etkinliklerden biridir.

Geçtiğimiz dönem EMO İstanbul Şubesi'nin sekreteryahğında çalışmalarını yürütülen UYMS, katılımcı akademisyenler tarafından önerilen "Yönlendirme Kurulu Yönergesi" ve sempozyumun uluslararası konferans şekline çevrilmesi gerektiği ve mevcut haliyle kurumsal olmadığı ve olamayacağı savlarıyla, ciddi bir dönüşüme uğratılmıştır.

Başlangıcından bu yana UYMS'de yürütme, düzenleme ve danışma kurullarıyla kendini ifade eden ve bu yapıların tümünde odamızın merkezi ve şubeler düzeyinde temsiliyeti sağlanmıştır. Yapılan değişiklik ile içerisinde 5 akademisyeni barındıran, yapısı değişmez nitelikte, "Yönlendirme Kurulu" olarak tanımlanan ve etkinliğin her noktasında "tavsiye" niteliğinde kararlar alabilecek bir kurul daha eklenmiş, Yürütme Kurulu kaldırılmış ve odamız sadece Düzenleme Kurulu içerisinde temsil edilir hale getirilmiştir. 4. UYMS çalışmaları bu yeni yapıya uygun şekilde yürütülmüş ve bu yeni yapısıyla kamuoyuna duyurulmuştur.

Böyle bir anlayışla etkinliğin düzenlenmesinin mümkün olmadığı, ileride daha büyük sıkıntılar yaratacağı görülmüş ve çalışmaların bu haliyle devam etmesi durumunda UYMS'nin saygınlığına ve niteliğine zarar geleceği anlaşılmıştır.

Bu nedenle Oda Yönetim Kurulu tarafından 42. Dönem'de UYMS etkinliğinin yapılmamasına karar verilmiştir.

4. AĞ VE BİLGİ GÜVENLİĞİ SEMPOZYUMU (25-26 KASIM 2011)

Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi, Atılım Üniversitesi ve ODTÜ işbirliği ile 25-26 Kasım 2011 tarihlerinde Atılım Üniversitesi Orhan Zaim Konferans Salonu'nda "4. Ağ ve Bilgi Güvenliği Sempozyumu" düzenlendi. Etkinlik "Kurumsal ve Bireysel Bilgi Güvenliği ve Kamu Politikaları" teması ile gerçekleştirildi.

4. Ağ ve Bilgi Güvenliği Sempozyumu açılış töreninde konuşan Atılım Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Abdürrahim Özgenoğlu, "kısaca veri alışverişinin işlendiği, yapıldığı ve paylaşıldığı haberleşme sistemi" olarak tanımlanabilecek olan ağların güvenliği konusunun günümüzde son derece önemli hale geldiğine dikkat çekti. Sempozyumun ağ ve bilgi güvenliği alanında çalışan akademisyenleri, araştırmacıları ve uygulayıcıları bir araya getirmeyi hedeflediğini belirten Özgenoğlu, sempozyumda konunun teknik boyutunun yanı sıra hukuki ve sosyal yönlerinin de tartışılacağına dikkat çekti. Sempozyum Yürütme Kurulu Eş Başkanı Atılım Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. İbrahim Akman da sempozyum hakkında bilgi verdi.

Bilgi Kirliliğine Dikkat Çekildi

EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Ramazan Pektaş ise konuşmasına bilgiye sahip olmanın tarih boyunca önemsendiğine dikkat çekerek, "Ancak gözden kaçırılmaması gereken bir nokta da bilgiye sahip olan kesimlerin bu bilgiyi ne amaçla kullandıkları, bilginin doğruluğu ve bilginin gerçekten toplumu iler götüren bir işlevle kullanılıp kullanılmadığıdır" dedi. Bilgi kirliliği sorununa dikkat çeken Pektaş, "Toplumun geniş kesimleri kirliliği bombardımanına tutulmaktadır" diye konuştu. Bilgi kirliliğine ilişkin örnekler veren Ramazan

Pektaş, bilgisayarların hızla geliştiğine ve kullanım alanlarının arttığını anımsatarak, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Bilgisayarların kurumsal ağlar ve İnternet ile birlikte hayatımızdaki yerinin artması sonucu, hesaplama amacı dışında bilgisayarın bilgi bulundurma, haberleşme, bilgi paylaşma, veri işleme, alışveriş, medya vb işlevleri de hızlı bir şekilde artmıştır. 2009 yılında yüzde 30 olan bilgisayar kullanma oranı 2010 yılında büyük bir artış göstermiş ve yüzde 41 seviyesine gelmiş olmakla birlikte halen yüzde 67 civarındaki AB ortalamasından oldukça uzaktadır.

Bilgisayarların kullanım amaçları içinde bulunan alışveriş, kuruma-kişiyeye özel bilgi bulundurma, bankacılık ve kredi kartı işlemleri gibi kritik bilgiler başta olmak üzere siber tehdit ile karşı karşıya

4. Ağ ve Bilgi Güvenliği Sempozyumu
www.abgs.org.tr

ABGS 2011:
Kurumsal ve Bireysel Bilgi Güvenliği ve Kamu Politikaları

25-26 Kasım 2011
Atılım Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Orhan Zaim Konferans Salonu

TMMOB ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI ANKARA ŞUBESİ • Yürütme Kurulu • 10012 Hürriyet Sok. • 0312 221 1674 • 157 • 0312 221 10 90 • www.abgs.org.tr • abgs@abgs.org.tr • Etiler/Beşiktaş/İstanbul

gelinmesine yol açan bir hazineye dönüşmüş durumdadır. Diğer yandan kurumlar ve kişiler her türlü bilgi veya veriye sahip olmak ve bunu kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak için tarif edilmez bir açgözlülük içinde bulunmaktadır. Bütün bu dengeler bütünü beraberinde siber saldırıları ve siber güvenliği de getirmektedir.”

Pektaş, bilgi güvenliğinin salt yönetim erkini elinde bulunduranların sahip oldukları bilgiler kapsamında değerlendirilmesini “yanlış ve tehlikeli bir yaklaşım” olarak nitelendirdi. “Bilgi güvenliği kavramı öncelikle bireyin kişisel mahremiyet haklarını korumalıdır” uyarısını yapan Pektaş, günümüz uygulamalarının ise bunun tam tersi olduğunu; telekulak, güvenlik kamerası haberleri, sansür ve filtre uygulamaları tartışmalarıyla ortaya koydu.

“Big Brother Yaşamımızın İçinde”

“Big Brother” kavramının hayal olmaktan çıkarak yaşamın içinde yer aldığını vurgulayan Pektaş, konuşmasını şöyle sürdürdü:

“İnsanları dolandırmak için gönderilen SMS’ler, bütün ağlardan geçebilirken ve hiç birisi yakalanmazken, silahlı saldırı ile öldürülen Hrant Dink için basın açıklaması çağrısı yapılması bütün filtrelelere takılmaktadır. Üniversite öğrencileri güvenlik kameraları ile izlenmekte, İnternet sayfaları re’sen, keyfen veya sehven kapatılmakta, güvenli kullanım için filtre adı altında bir sansür dayatılmakta, web sayfası kapatmaları suç olduğu iddia edilen sayfa dışında binlerce sayfayı da kapatmaktadır. Darbecilerle hesaplaşma iddiasındaki bir siyasi iktidarın darbe dönemlerinden daha baskıcı bir ortam yaratarak muhalefetin her biri için ayrı bir sindirme korkutma aracı kullanması ise ancak kara mizah olabilir.”

Büyüme Riskleri de Büyütüyor

EMO Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Bozkırılıoğlu ise her geçen gün bilgi ve iletişim altyapısının daha fazla kişi tarafından kullanıldığına ve taşınan verinin büyüklüğünün sürekli olarak arttığına dikkat çekti. Bozkırılıoğlu, konuşmasında şu konuları dile getirdi:

“Elbette bu daha fazla, daha hızlı diye sıfatlandığımız terimler güzel bir tabloyu işaret etseler de, madalyonun diğer yüzü de birçok riski, problemi, sorunu içinde barındırıyor. Bu hız ve artımın bizzat kendisi, yüksek katma değer barındırdığından diyelim, teknolojinin içsel dinamikleri gereği diyelim çoğu zaman teknolojik başarımın, kişisel kazanımın, yüksek katma değer, rantın yanında risklerin, problemlerin göz ardı edilebilecek küçük ayrıntılar boyutunda değerlendirilmesini ve bazen yok sayılması yanlışını beraberinde getiriyor.

Teknoloji üretilirken veya mevcut teknolojiden yeni bir ürün geliştirirken tüm boyutlarıyla riskleri değerlendirip, açıkları kapatmak yerine bir an önce pazara girip piyasada başat olmak ‘mutlak doğru’ kabul ediliyor. Piyasanın kutsandığı bir ideolojinin hüküm sürdüğü zamanlardayız. Sektörde çalışan mühendisler için esnek çalışma kanıksanmış bir durumda. Bu kadar hızlı geliştirilen ürünlerde açıkların olması doğal kabul edilmekte; bu açıkları kapatmak ve tehditleri önlemek başka bir pazar, başka bir sektör olarak karşımıza çıkmakta. Elbette ki önümüzdeki iki gün boyunca tartışacağımız veri güvenliği, bilgi güvenliği, sistem açıklarının tek sebebi, maliyet baskısı, rekabetçi piyasa ve hızlıca pazara girme dürtüleri değil, ancak makro ölçekte değerlendirildiğinde önemli bir parametre.”

“Teknoloji Toplumun Refahını Artırmalı”

Üçüncüsü “Bilgi ve Toplum” ana temasıyla gerçekleştirilen Ağ ve Bilgi Güvenliği’nin bu kez “Kurumsal ve Bireysel Bilgi Güvenliği ve Kamu Politikaları” ana teması ile düzenlendiğine dikkat çeken Bozkırhoğlu, şunları söyledi:

“Teoman Öztürk’ten devraldığımız ‘Bilimi ve tekniği, emperyalizmin ve sömürgenlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız’ cümlesinin de takipçisi olduğumuzun altını böylece bir kez daha çiziyoruz.

Teknoloji ve bilimi sadece bir teknik olgu, bir meta olarak değil, toplumun refahını artırması gereken bir araç olarak değerlendiriyor ve bu alandaki politikaları irdelerken, söylem üretirken kamu yararı penceresinden bakmaya devam ediyoruz. TMMOB gibi kamu kurumu niteliğindeki diğer bir meslek örgütü olan Türk Tabipleri Birliği’nin bir gecede bir Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile amacı olmaktan çıkarılan ‘kamu yararı’ penceresinden değerlendirmeler yapmaya devam edeceğiz.”

Bilgi Toplumu Stratejisi Yok

Bilgi toplumu konusunda oluşturulan kamu politikalarını da değerlendiren Bozkırhoğlu, “Bilgi toplumu stratejimizin miadı 2010 yılında doldu. Ancak yeni bir strateji belirlenmedi” dedi. Bozkırhoğlu, konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Ülke olarak uluslararası arenada bilgi toplumu gelişmişlik endeksinde yıllardır 60-70’li sıralardaki yerimizi koruyoruz. Tıpkı KHK’larda olduğu gibi mevzuatlar hazırlanırken konuyla ilgili paydaşlar ve meslek odalarının görüşlerine başvurmaksızın hızlıca kotarılmış, daha yürürlüğe girmeden tekrar tekrar değiştirilen metinlerle, süreç yönetilmeye çalışılıyor. Uygulamada birçok probleme yol açmış kara bir leke gibi duran 5651 hala yürürlükte. Konuyla ilgili tamamen yeni bir ruhla ve amaçla bir metin hazırlama zorunluluğu ortadayken revizyonlarla devam edilmek isteniyor.

5651 yetmezmiş gibi Avrupa’da güvenli (safe) İnternet olarak adlandırılan ve çocuklardan, öğretmene, ebeveyne kadar İnternet kullanımı konusunda bir bilinç oluşturarak özellikle çocukların kişisel güvenliklerini artırmayı hedefleyen program, ülkemizde ‘güvenli İnternet’ adı altında tüm ülkeye dayatılan ve nasıl oluşturulacağı konusunda şüphelerin olduğu, şeffaflıktan uzak bir filtre olarak karşımıza çıkıyor.”

“Çocuklar mağdur olmasın” söylemleri ile filtre uygulamasına geçildiğine dikkat çeken Bozkırhoğlu, “Avrupa Adalet Divanı’nın, filtre uygulamasının Avrupa vatandaşlarının temel haklarına zarar verdiği ve bir İnternet servisi sağlayıcısına filtre sistemi oluşturma ve elektronik haberleşmeyi engelleme talimatı vermenin, AB hukukuna aykırı olduğuna hükmettiği bugünlerde filtre içeriğinin dünyada tek örnek olarak devlet eliyle oluşturuluyor olması da konuya yaklaşımdaki demokrasi anlayışını gözler önüne seriyor” diye konuştu.

Bilgi Toplumundan Gözetim Toplumuna

Türkiye’de kişisel verilerin güvenliği konusunda ciddi sıkıntılar yaşandığını ifade eden Bozkırhoğlu, “Kamu kurumlarının İnternet sayfalarından sadece TC kimlik numarası ve doğum tarihi ile adres bilgisine ulaşılabilen. TC kimlik numaraları devlet eliyle Resmi Gazete’de yayımlanabilmekte” diye konuştu. Resmi ya da gayri resmi yollardan elde edilen kişisel görüşmelerin çarşaf çarşaf gazetelerde yayımlandığını hatırlatan Bozkırhoğlu, ülkemizde çelişkili uygulamaları şöyle gözler önüne serdi:

”Aralık 2010’da ‘özel yaşam alanına ilişkin özel telefon görüşmelerinin yayınlanmasında kamu yararı bulunmadığından’ şeklinde karar veren mahkeme, Mayıs 2011’de, 5 ay sonra yani yargıda çok büyük değişiklikler yaşandıktan sonra, ‘kamuoyunun yoğun ilgisinin olduğu bir davada iddianame eklerini aynen yayınlamak, basın özgürlüğüne girer’ şeklinde kendi kararının aksine karar verebiliyor. Bütün bunlar yaşanırken, önemli bir davadaki en önemli delillerden birisini oluşturacak o bölgedeki aktif telefonların trafik bilgisi mahkemenin ısrarına rağmen kişisel haklar bahane gösterilerek paylaşılmıyor.”

EMO Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Bozkırhoğlu, bilgisayar mühendisliği eğitimi, toplumun gelişimi ve EMO’nun duruşuna ilişkin yaptığı şu değerlendirmeye konuşmasını tamamladı:

“Son 9 yılda 81 ile üniversite kurduk, sadece bilgisayar mühendisliği bölümlerini ve kontenjanlarını 3’e katladık, yazılım mühendisliği bölüm sayısını 10 kat artırdık. Bu kadar artan mühendis sayısı ile daha bilgili, donanımlı bir toplum mu yarattık, yoksa diplomalı işsizler ordusuna yeni neferler mi ekledik? Sorun gerçekten ilköğretimi bitirdiklerinden sonra her yıl kendilerini yeniden ve yeniden ispat etmeleri gereken, mezun olduklarında sertifikasyona, kendilerini ispata zorlanan mühendislerde mi? Yoksa plansız bir şekilde artırılan yüksek öğretim kontenjanlarında mı? Geniş bir perspektiften uzak, günübirlik alınan kararlarla kervanı yolda hizaya getirmeye çalışmak, ben yaptım oldu zihniyeti sürdürülebilir bir gelecek vaat etmiyor. Bu bozuk düzen içerisinde EMO sağlam kalan, kalmaya çalışan çark olma azmini ve inancını korumaktadır. Kamu yararını gözeterek, meslek içi sürekli eğitim merkeziyle, mühendislik geliştirme eğitimleriyle, duruşuyla, söylemiyle mesleğin ve meslektaşının gelişmesi sağlamaya devam edecektir.”

Özel Oturumlar, Sempozyumu Renklendirdi

Açılış konuşmalarının ardından İTÜ’den Prof. Dr. Eşref Adalı “Türkiye ve Dünyada Ağ ve Bilgi Güvenliği” başlıklı çağrılı bildirisini sundu. Çağrılı bildiri sunumun gerçekleşmesinin ardından iki farklı salonda “Bilgi ve Veri Güvenliği” “Sistem ve Ağ Güvenliği” başlıklı oturumlar gerçekleştirildi.

Bu oturumların ardından düzenlenen “İnternet Yasakları, Kişisel Haklar ve Özgürlükler, Kişisel Bilginin Mahremiyeti” başlıklı panel ile sempozyum kapsamında ilk gün çalışmaları tamamlandı. ODTÜ Bilgisayar Mühendisliği Bölümü’nden Dr. Onur Tolga Şehitoğlu’nun yönettiği panele Bilkent Üniversitesi’nden Doç. Dr. Mustafa Akgül, Sabancı Üniversitesi’nden Dr. Meltem Turhan Yöndem, EMO Ankara Şubesi’nden İzlem Gözükeleş ve Verion Teknoloji Genel Müdürü Yüksel Samast konuşmacı olarak katıldı.

Sempozyumun ikinci gününde ise ilk olarak birbirine paralel şekilde oturumlar gerçekleştirildi. İkinci gün düzenlenen özel oturumda ise Bilgi Güvenliği Akademisi’nden Hüzeyfe Önal “Adli Bilişim Analizi” sunumunu yaptı. TÜBİTAK Bilişim ve Bilgi Güvenliği İleri Teknolojiler Araştırmalar Merkezi (BİLGEM) Ulusal Elektronik ve Kriptoloji Araştırma Enstitüsü’nden (UEKAE) Ünal Tatar ise “Sosyal Mühendislik Atakları” başlıklı eğitim çalışmasını gerçekleştirdi. Öğleden sonra ise “Kriptoloji” başlıklı bildiri otumu ile eş zamanlı olarak farklı salonda “Üniversitelerde Bilgi Güvenliği Eğitimi Nasıl Ele Alınmalı?” başlıklı çalıştay düzenlendi.

Ardından “Özgür Yazılımlarda Güvenlik Çözümleri” ve “Dijital Beden ve Dijital Gözetim” başlıklı oturumlarla sempozyum çalışmaları tamamlandı.

ULUSLARARASI ELECO 2011 (1-4 ARALIK 2011)

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Bursa Şubesi tarafından Uluslararası Elektrik, Elektronik, Bilgisayar Mühendisliği Sempozyumu ve Fuarı (ELECO 2011), 1-4 Aralık 2011 tarihlerinde, Uludağ Üniversitesi Elektronik Mühendisliği Bölümü ile İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik-Elektronik Fakültesi'nin desteği ve TÜBİTAK'ın katkıları ile gerçekleştirildi. Tek yıllarda uluslararası, çift yıllarda ulusal olarak gerçekleştirilen ELECO Sempozyumu için bu yıl 1 Aralık 2011 tarihinde Bursa'da BUTTİM Kültür Merkezi'nde açılış töreni düzenlendi. Açılış konuşmaları kapsamında EMO Bursa Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Remzi Çınar, sempozyumla ilgili bilgi vererek emeği geçenlere teşekkür etti. ELECO 2011 Sempozyum Yürütme Kurulu Başkanı Prof. Dr. Özcan Kalenderli ise sempozyumun akademik yönüyle ilgili bilgi vererek, EMO Bilimsel Dergi'yi tanıttı.

EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş ise açılış konuşmasına, "Bugüne değin altısı uluslararası, beşi ulusal nitelikte yapılmış olan ve bugün uluslararası ölçekte 7.'si düzenlenen bu sempozyum ve fuarlar ile ülkemizde meslek alanlarımızda hızlı biçimde yaşanan bilimsel ve teknolojik gelişmelerin farkında olmaya ve bu dinamizmi Odamızın gelişimine taşımaya büyük önem veriyoruz" diyerek başladı.

Göltaş, İzmir'de 24-27 Kasım 2011 tarihlerinde gerçekleştirilen II. Ulusal Tesilat Kongresi açılışında yaptığı konuşmadan depreme ilişkin değerlendirmelerini yinelerken, EMO'da yürütülen bilimsel, teknik ve hukuki çalışmalar hakkında bilgi verdi.

EMO Yönetim Kurulu Başkanı, Böylesine bilimsel niteliği yüksek önemli bir kongrede vurgulamadan geçemeyeceğim önemli bir konuda son dönemde ülkemizde bilimsel faaliyetlerin özgürce gelişmesi önünde yaratılan engellere dairdir" diyerek, Türkiye Bilimler Akademisi'nin kuruluş amacına dikkat çekerek, bu kurumun siyasallaştırılmasına tepki gösterdi.

Göltaş, TÜBA ile ilgili kanun hükmünde kararname ile yapılan düzenlemeye ilişkin kaygılarını şöyle anlattı:

"Türkiye'de tüm bilim alanlarındaki araştırmaları, bilimci kişiliğini ve araştırmacılığı özendirerek ve alanlarda emeği geçenleri onurlandırmak; gençleri bilim ve araştırma alanına yönlendirmek; Türkiye'deki bilimcilerin ve araştırmacıların toplumsal statülerinin yükseltilmesi ve korunmasına çalışmak; bilim ve araştırma standartlarının uluslararası düzeye çıkarılmasına yardım etmek amacıyla, tüzel kişiliğe, bilimsel, idari ve mali özerkliğe sahip Türkiye Bilimler Akademisi (kısa adı TÜBA) kurulmuştu.

Announcement and Call for Papers
ELECO 2011
7th International Conference on
Electrical and Electronics Engineering
1-4 December 2011
Bursa - TURKEY

Organized by
The Chamber of
Turkish Electrical Engineers
Bursa Branch
The Bursa Branch of
Turkish Electrical Engineers' Association
The Bursa Branch of
Turkish Electrical Engineers' Association

Conference and Exhibition

CONFERENCE TOPICS

- ✓ Energy Sources and Power Markets
- ✓ Electric Power Systems
- ✓ Electrical Machines and Drives
- ✓ Power Electronics and Applications
- ✓ Electrical Materials and High Voltage Technology
- ✓ Electronics
- ✓ Circuits and Systems
- ✓ Signal Processing
- ✓ Electromagnetic, Microwave, Antennas and Propagation
- ✓ Optoelectronics
- ✓ Communication Theory and Systems
- ✓ Biomedical Electronics
- ✓ Sensors and Instrumentation
- ✓ Control Theory and Applications
- ✓ Mechatronics
- ✓ Robotics and Automation Systems
- ✓ Intelligent Systems
- ✓ Other Topics

Deadlines

- ✓ Submission of full paper: May 24, 2011
- ✓ Notification of acceptance: September 10, 2011

NOTES

Limited space consisting of booth fees has been reserved for exhibitors and manufacturers for corporations and businesses specializing in power, automation, computer and communication technology. Early reservation for exhibitors is recommended. For reservation, contact the Chamber of Turkish Electrical Engineers, Bursa Section.

Contact & Information

The Chamber of
Turkish Electrical Engineers
Bursa Branch
BAŞKIN YERİNEKİLERİNE, M. AKMANCI CAD.
41110 BURSA / TÜRKİYE

Telephone: +90 (224) 461 12 12
Fax: +90 (224) 411 98 99
E-mail: bursa@emob.org.tr
Web site: http://www.emob.org.tr

AKP Hükümeti'nin son dönemde hız verdiği kanun hükmünde kararname (KHK) düzenlemeleriyle, ülkenin kamu yönetimi, özerk kurulları siyasal bir dizayn arayışında, karmaşaya sürüklenmiştir. 'Ustalık dönemi'nde hegemonyasını tesis etmeye çalışan AKP Hükümeti, KHK'ler aracılığıyla; hastanelerden, kurullardan, bilim kuruluşlarına kadar, iktidarın baskı ve ağırlığını arttırarak, özerk ve bilimsel yapıları ortadan kaldırmıştır. Çıkarılan 3 ayrı Kanun Hükmünde Kararname'nin (635, 651, 662) içerisinde TÜBA ile ilgili düzenlemeler de yer almıştır.

651 sayılı KHK ile TÜBİTAK ve Türkiye Bilimler Akademisi'nin kuruluş yasalarında değişiklik yapılarak iki çok önemli kurum doğrudan iktidar kurumlarına dönüştürülmüş oldu. Bu kararname ile TÜBİTAK Başkanı istifa edilmiş sayıldı. Bilim Kurulu yeniden tanımlandı...

Bilim Kurulu'nun üye sayısı 17'ye çıkarılarak yapısı değiştirildi. Bilim Kurulu'nun elinden, yenilenecek üyelerini seçme hakkı alındı. Bu hakkı 9 üyeden 3'e düşürüldü. Siyasal iktidarın güdümünde olan YÖK'ün, Bilim Kurulu'na üye seçme hakkı ise 1'den 3'e çıkartıldı. Diğer yandan 4 üyeyi Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı atayacak. 2 üye TÜBA'dan yine, 2 üye de TOBB tarafından belirlenecek.

TÜBA'nın üye sayısı, birden arttırılarak 300 yapıldı. TÜBA insan bakımından tırnak içinde zenginliğe boğuldu!

İşin bir başka ilginç boyutu bundan böyle bu üyeleri hükümet ve YÖK belirleyecek. Bakanlar Kurulu TÜBA'ya üye seçemiyordu, artık üyelerin üçte birini yani yüz kişiyi Bakanlar Kurulu atayacak. Yine yeni düzenleme ile üçte bir üyenin (100) seçimi de YÖK'e tanındı. Böylece bu kurumun bilimsel özerkliğine son verdiler ve TÜBA'ya siyasal atamalar dönemini başlattılar!

27 Ağustos 2011 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 651 sayılı KHK'nin gerektirdiği üye belirleme usulünün ve başkanın seçim şeklinin dünyanın bilim akademileri arasında başka örneği yoktur. Bu uygulama Türkiye'nin saygınlığını ciddi şekilde zedeleyecek ve dünya bilim camiasından dışlanmasına neden olacaktır. TÜBA üyeleri bu durumu derin bir kaygıyla karşılamaktadır.”

Konuşmasında, TMMOB, DİSK ve KESK'in ülkemizde yaşanan baskı ortamına ilişkin yaptıkları açıklamaya da değinen Göltaş, “Açıklamada; giderek artmaya devam eden baskı ve korku imparatorluğu uygulamalarının bir örneği olarak KESK üyelerine yönelik olarak gerçekleştirilen operasyonlar sonrası açılan davada, aralarında KESK Genel Başkanı Lami Özgen'in de bulunduğu 25 KESK üyesine 6'şar yıl 3'er ay hapis cezası verilmesi ile demokrasi mücadelesinde oldukça önemli konuma sahip bir emek örgütü olan KESK'in baskı yöntemleri ile sindirilmeye çalışıldığı görülmektedir” dedi. Açılan davaların Türkiye'de iktidara muhalif bir pozisyon alan tüm kesimlerin “bir şekilde herhangi bir dava ile ilişkilendirilerek, etkisizleştirilmeye çalışıldığını” gösterdiğini ifade eden Göltaş, gazetecilerden öğrencilere, profesörlerden avukatlara, seçilmiş belediye başkanlarından milletvekillerine, sendika başkanlarından siyasi parti temsilcilerine kadar büyük bir kesim siyasi düşüncelerinden dolayı cezaevlerine doldurulmakta olduğuna dikkat çekti. Yandaş medya gücü ile de kamuoyu tepkisi manipüle edilerek kontrol altına alınmakta olduğunu söyleyen Cengiz Göltaş, konuşmasını şöyle tamamladı:

“Bilinmelidir ki, ne KHK’ler ile TMMOB’nin etkisizleştirilmeye çalışılması, ne de verilen bu cezalar ile KESK’in emek ve demokrasi mücadelesindeki hak arama taleplerinin susturulmaya çalışılması bağımsız demokratik bir Türkiye inancımıza, çalışanlardan yana emek ve çabalarımıza engel olamayacaktır. Bizler emek ve meslek örgütleri olarak KESK’in yanında olduğumuzu, bu uygulamanın karşısında sessiz kalmayacağımızı ve ülkenin dört bir yanında bu ülkenin gerçek sahipleri olarak seslerimizi birleştirerek tüm gücümüzü kullanacağımızın bilinmesini isteriz.”

Açılış konuşmalarının ardından ABD Ulusal Bilim Vakfı yöneticilerinden Prof. Dr. Semahat S. Demir “Biyomedikal Mühendisliği” konulu açılış bildirisini sundu. Bildirinin ardından TÜYAP Fuar Merkezi’nde fuar açılışı gerçekleştirildi. Etkinlik açılışın ardından öğleden sonra 4 salonda birbirine paralel olarak gerçekleştirilen bildiri sunumları ile devam etti. İlk gün çalışmaları açılış kokteyli ile sona ererken, sempozyum çalışmaları ikinci gün sabah bildiri sunumlarıyla devam etti. Öğleden sonra ise Trilye, İznik, Cumalıkızık ve Bursa Şehir Merkezi’ne sosyal amaçlı turlar düzenlendi.

ELECO’2011 kapsamında 167 akademik bildiri sunumu gerçekleştirildi. Elektrikli araç şarj ünitesi, elektrikli araçlar ve güneş arabasının sergilendiği Gelecek Parkı Standı büyük ilgi toplarken, fuar alanında sektörde yer alan çok sayıda firma ürünlerini sergiledi.

TMMOB 2. KADIN KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ (17-18 ARALIK 2011)

Mimar, mühendis ve şehir plancısı kadınların sorunlarını dile getirerek bunlara yönelik çözüm önerileri sunmayı amaçlayan ve TMMOB 41. Dönem Olağanüstü Genel Kurulu'na yapılması karar altına alınan TMMOB 2. Kadın Kurultayı Ankara'da 17-18 Aralık 2011 tarihinde İMO Teoman Öztürk Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilmiştir. Kurultaya mimar, mühendis, şehir plancıları olmak üzere toplam 252 kadın delege ile kadın örgütlerinden ve çeşitli kurumlardan 58 konuk katılmıştır.

Kapitalizm ve Kadın, Toplumsal Cinsiyet Roller, Kadına Yönelik Şiddet, TMMOB'de Kadın Örgütlenmesi konu başlıkları altında 4 oturumda gerçekleştirilen Kurultayımızda, yerel kurultaylarda kabul edilen öneriler değerlendirilmiştir.

Öncelikle hepimizi derinden etkileyen Van ilinde yaşanan afet nedeniyle aramıza katılamayan Van kadın üyelerimizin acısını paylaşıyor tüm kadınlar olarak sevgi ve desteklerimizi bir kez daha sunuyoruz.

Bugün TMMOB'nin 380.000 olan toplam üye sayısının %19'u kadınlardan oluşmaktadır. 2. Kadın Kurultayımız, TMMOB örgütlülüğündeki kadınların örgüt içindeki temsiliyetinin artırılması yolunda atılan adımlardan biridir.

Kadına yönelik ayrımcılık, sömürü ve şiddet, eşitsizliğin, sınırsız tüketimin, sömürünün, yoksulluğun sistemleştirildiği kapitalizmin doğal sonuçlarından sadece biridir. Egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı çözülmeden özgür ve eşit bir toplum oluşması mümkün değildir.

Kadınların, kadın oldukları için karşı karşıya kaldıkları şiddet, taciz, tecavüz, güvencesizlik gibi sorunların çözümünde örgütlü bir mücadele verilmesi gerektiği açıktır.

Evrilme sürecinde kapitalizmin kadın ile kurduğu ilişki, ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında gidip gelmektedir.

Bugün ülkemizde toplumsal cinsiyet ayrımcılığı, aile içi ilişkilerden başlayarak toplumsal hayat içerisinde her düzeyde yaşamaya devam etmektedir. İş yaşamında, sosyal yaşamda, aile içi yaşamda kadının kadın olmasından kaynaklı sorunlar, tarihsel, kültürel, dinsel faktörler nedeniyle görmezden gelinerek kadın, indirgemeci bir mantıkla ele alınmakta ve "sığ" politikada malzeme olarak kullanılmaktadır.

Meslek seçimleri ve iş yaşamında da cinsiyetçi iş bölümü ciddi bir sorundur. Oysa çağdaş yaşamda kadın ve erkek, toplumsal iş bölümüne katıldıkları oranda hayata ortak olabilmektedir.

Mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınların eğitim sahibi olmaları toplumsal rolleri nedeniyle

yüklendikleri sorumluluklarını azaltmamakta, iş yaşamlarındaki sorunlarını boyutlandırmaktadır. Ailedeki çocuk bakımı ve eğitimi, yaşlı ve hasta bakımı tüm kadınlar gibi asli vazifeleri olarak görülmekte ev içi emekleri görünmez kılınmaktadır. İş yerlerinde aynı eğitim ve aynı sorumlulukları taşıdıkları erkek meslektaşlarına göre daha düşük ücretlerle çalıştırılmakta, işten çıkarılacaklar listesinde ise ön sıralarda yer almaktadır. Doğanın verdiği doğurganlık özelliği dezavantaj olmakta, hamile olmak artık işe yaramaz eleman olmak anlamına gelmektedir. Ne zihnen ne de bilgi birikimi olarak erkek teknik elemanlardan hiçbir eksiği olmayan kadınlarımıza cinsiyet ayrımcılığı daha iş ilanlarında dayatılmakta, erkek mühendis arayan ilanlarla yoluna ket vurulmaktadır.

Bugünkü siyasi iktidar, kadına yönelik şiddet yasası yerine “Ailenin Korunması Kanunu”nu çıkararak, kadın erkek eşitliğinin sağlanması için kurulması istenen komisyonu, “Fırsat Eşitliği Komisyonu”na çeviren bir siyasi bakışa sahiptir.

Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı’nın yerine “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı”nın kurulması ile kadın hareketinin mücadelesi geriletmeye çalışılmaktadır. Bu değişiklik planı ile kadın erkek eşitliğini sağlamakla görevli tek genel müdürlük olan Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü bu yeni bakanlığın altında yer alarak ve kadın erkek eşitliğini sağlamakla yükümlü bir kurum olmaktan çıkarılarak yardım dağıtma örgütü haline getirilmektedir.

Bu düzenleme ile kadının birey olarak tanımlanmasına son verilmiş, kadın aile ve namus ile kurumsal olarak da özdeşleştirilmiştir. TMMOB, kadını görmezden gelen, kadının kişiliğini yok sayan, bakanlığın adından bile “kadın”ı çıkararak bu siyasi anlayışa karşı ülkemizdeki kadın örgütlerinin yürüttüğü aktif mücadeleyi destekler.

TMMOB, hükümetin kadına dönük ilkel tutumunu somutlaştırarak, kadının toplum yaşamı ve istihdam dışında bırakıldığı çağ dışı politika ve uygulamaları tespit eder ve kamuoyuyla paylaşır. Birliğimiz, bu olumsuzlukların giderilmesinde eğitimi bireyin ve toplumun özgürleşme sürecinin bir parçası olarak görmektedir. Kişileri baskı altına alan, aralarında insani eşitsizlikler üreten, yaratıcı ve üretici dinamiklere ket vuran sistemlerde özgürlüğün gerçek anlamda hayat bulması mümkün değildir.

Emeğin, hakların korunması, yaşam standartlarının genişletilmesi ve insanca bir yaşam, tüm emekçilerin ortak talebidir. Kapitalizmin cinsiyet ayrımını derinleştirerek sömürdüğü emekçilerin bu saldırıya ortaklaşa yanıt vermeleri kaçınılmazdır. Kadınların, örgütlü emek muhalefetinin asli unsuru olarak, birlik örgütlülüğü içerisinden başlamak üzere toplumsal muhalefetin tüm katmanlarında temsil ve teşvik edilmesi son derece önemlidir. Kadın mücadelesi, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanmalı ve “toplumsal cinsiyet eşitliği” bakiş açısını yansıtmalıdır.

TMMOB, tüm üyelerinin cinsiyet ayrımcılığına karşı bilinçlendirilmesi, toplumsal cinsiyet eşitliği ve farkındalığının içselleştirilmesi için çaba sarf eder.

Ülkemizde; başta kadına yönelik şiddetin önlenmesi olmak üzere kadına, yaşamın içinde hak ettiği yerin kazandırılması için TMMOB, söylemini “toplumsal cinsiyet eşitliği” temelinde oluşturarak kamuoyuyla paylaşır.

Birliğimiz, egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı sorunu çözülmeden, demokratik bir toplum yaratılmasının mümkün olmayacağını farkındadır. Bu nedenle kadın ve erkeğin eşit bir şekilde, yan yana yaşamın her alanını paylaşmasını ve omuz omuza mücadele etmesini savunmaya devam edecektir.

Yasalarla gerçekleştirilen özelleştirme, taşeronlaştırma uygulamaları ve esnek çalışmanın yaygınlaşmasıyla, kadın emeğinin sömürüsü artmaya devam etmekte, kadınlar daha çok düşük ücretli işlere mahkûm hale getirilmektedir.

Meslek seçiminde ve mesleğe hazırlıkta belirleyici olan cinsiyetçi iş bölümü ve toplumsal kabul-lerin değişimi için, eğitim süreçlerinde cinsiyet ayrımcılığının ortadan kaldırılmasına yönelik eğitimin her aşamasında kullanılan cinsiyetçi dil ve bakışın değiştirilmesi gerekmektedir.

TMMOB, başta kendi meslek odaları olmak üzere, demokratik kitle ve meslek örgütlerinde kadına yönelik şiddetin önlenmesi ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin örgüt içi hukuka yansıtılarak, işler ve işlevsel bir yaşam anlayışına dönüşmesi yolunda çalışır.

TMMOB bölgesel asgari ücret, esnek çalışma biçimleri gibi eşitsizliğin önünü açmayı hedefleyen saldırılara karşı emek örgütleri ile birlikte mücadele eder, toplumsal muhalefeti güçlendirebilmek için üyelerini bu konuda bilgilendirerek eylem ve etkinlikler düzenler.

TMMOB çalışma yaşamı içerisindeki cinsiyet ayrımcılığının sonuçlarından biri olan kadınlar ve erkekler arasındaki ücret farklılıklarının engellenmesi ve “eşit işe eşit ücret” talebinin hayata geçirilmesi için diğer emek örgütleriyle birlikte mücadele eder.

Kadınlara ve kadın mücadelesi verenlere karşı önyargıların sonuçları kadınlara baskı ve eşitsizlik olarak geri dönmektedir. TMMOB, toplumun patriarkal yapısı gereği kadının cinsiyetinden dolayı maruz kaldığı eşitsizliği gidermek için pozitif destek politikalarını benimser.

Kadına dönük her türden ayrımcılık ve şiddet ortamını temellendiren nedenler savaş durumlarında güçlenir. Eril kavramlar olan militarizm, ırkçılık ve milliyetçiliğin kendini var ettiği ekonomik ve siyasal temel, kadın düşmanlığını üretir ve besler. Türk ve Kürt kadınları savaşın yarattığı yıkımlardan ve baskılardan benzer biçimlerde etkilenmektedir. TMMOB, kadınların eşitlik temelinde yaşayabilecekleri bir ortamın sağlanması için Kürt sorununun demokratik çözümü, anadilde eğitim, sağlık ve kamu hizmetlerinin verilmesi ve bölgede yıllarca devam eden savaş ortamının barışa dönüşmesi için hareket eden Demokratik Kitle Örgütleri, kurum, kuruluş ve diğer emek ve meslek örgütleriyle birlikte mücadele eder.

TMMOB, yeni Anayasa’nın özgürlükçü, eşitlikçi, barış ve demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla işlediği sosyal hukuk devleti anlayışını tesis eden, cinsiyet ayrımcılığı başta olmak üzere her türlü ayrımcılığın önlenmesi bir temel metin olarak, toplumsal mutabakatla yapılması ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin temel bir anlayış olarak yaşamın her alanında güçlendirilmesini destekler.

TMMOB üyelerinin infaza dönüşen tutukluluk sürelerinin son bulması ve adil yargılanma haklarının gözetilmesini destekler.

TMMOB’li kadınlar; mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı mesleğini icra ederken, kültürel mirasın gelecek nesillere aktarılması ve yaşanabilir bir çevre için politikaların üretilmesinde ve yaşama geçirilmesinde aktif çalışma yapar.

Son yıllarda, “kamu ve toplum yararına” çalışmalarını sürdüren meslek Odalarına karşı iktidar ve kimi çevreler, “işlevsizleştirme, etkisizleştirme, sindirme ve tasfiye” çabalarını sistematik biçimde sürdürmektedirler. Son olarak 4 Temmuz 2011 tarihinde çıkarılan 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile kurulan Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na verilen yetkiler, TMMOB’nin “özerk ve kamusal kimliğini” yok sayan düzenlemeler, aynı sürecin devamı olarak gündeme getirilmektedir...

Uygar ülke ölçütleri ve demokrasi ile bağdaşmayan, hukuka, Anayasa’ya ve ilgili yasalara açıkça aykırı olan gelişmeler, küresel sömürü, rant ve çıkar politikalarının yaşama geçirilmesi için, duyarlı tüm kesimlerin ve toplumun sindirilmesi anlamına gelmektedir

Meslek Odaları, meslek ortamının ve demokrasinin olmazsa olmaz güvenceleridir. Onlara sahip çıkmak, yaşamımıza ve geleceğimize sahip çıkmak demektir...

Biz TMMOB’li kadınlar olarak örgütümüze, yaşamımıza ve geleceğimize sahip çıkarak; “Kadınlar örgütlü TMMOB daha güçlü” diyoruz.

TMMOB 2. KADIN KURULTAYI DELEGLERİ

TMMOB 2. ÜCRETLİ MÜHENDİS, MİMAR, ŞEHİR PLANCILARI VE İŞSİZLİK KURULTAYI SONUÇ BİLDİRİSİ (25-26 ŞUBAT 2011)

Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamında karşılaştıkları sorunlar ve işsizlik olgusu, ekonomik sosyal politikaların meslek alanlarımıza yansımaları ve özlük hakları üzerine tartışmak, çözüm üretmek ve TMMOB örgütlülüğünü yaygınlaştırmak amacıyla düzenlenen TMMOB 2. Ücretli Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları ve İşsizlik Kurultayı 25 Şubat 2012 tarihinde Ankara Kocatepe Kültür Merkezi'nde toplanmıştır.

12 yerel kurultayın ardından toplanan kurultayda benimsenen önergeler ve bu önergeler üzerine yapılan görüşmelerden hareketle, aşağıdaki belirleme ve tespitler, TMMOB birimleri ve kamuoyunun dikkatine sunulmaktadır.

Ülkemizde neo-liberal dönüşümü başlatan 24 Ocak 1980 ekonomi kararları sonrasında uygulanan serbestleştirme politikaları, AKP İktidarıyla doruğa ulaşmıştır. 2003'ten itibaren çalışma yaşamında yapılan yasa/mevzuat değişiklikleri, 12 Eylül'ün ekonomik, sosyal politikaları doğrultusunda emperyalizme bağımlılık ve "yapısal uyum programları" uyarınca gündeme gelmiştir. Çalışma yaşamı, neo-liberal politikalar uyarınca yapılan değişiklikler ile "esnekleştirme, serbestleştirme" anlayışına göre şekillendirilmiş, sömürünün derinleştirilmesi sağlanmıştır. Bu politikalar; özelleştirmeler yoluyla kamunun tasfiyesine, taşeronlaşmaya, örgütsüzleşmeye, tüm emekçi kesimlerin hak ve gelir kaybına yol açmıştır.

Milyonlarca çalışan, örgütlenme hakkından mahrum, ekonomik ve sosyal bunalım içindedir. Çalışanların başta iş güvencesi olmak üzere, kıdem tazminatları, fazla mesai ücretleri ile sendikal hak ve yetkileri budanmaktadır.

Kanun Hükmünde Kararnameler, "torba yasalar" ve diğer yasalarda yapılan kritik değişikliklerin tümü çalışan mühendis, mimar, şehir plancıları ve tüm emekçiler ile işgücü piyasasının yedek deposu olarak tutulan tüm işsizlerin aleyhinedir.

Çalışma yaşamının büyük kısmı işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin dışında tutulmuş, iş kazaları/cinayetleri ve meslek hastalıkları ciddi bir toplumsal sorun haline gelmiştir. Emekçiler ve ailelerinin sağlık ve sosyal güvenlik gibi temel haklara erişimi bu hizmetler ticarileştirilerek engellenmektedir. Özellikle AKP döneminde yapılan müdahalelerle sosyal güvenlik bir kamu-

sal yükümlülük olmaktan çıkarılmış, sağlık hizmetleri özelleştirilerek bir piyasa faaliyeti halini almıştır.

“Ulusal İstihdam Stratejisi”nde ve İş İlişkileri Kanun Tasarısı’nda benimsenen yaklaşımlar uyarınca da esnek, güvensiz çalışma biçimleri çeşitli yasalara parça parça sızdırılarak daha fazla yaygınlaştırılacak, geçici-kıralık işçilik uygulamasına geçilecek, özel istihdam büroları yaygınlaştırılacak, kıdem tazminatları budanacak, “bölgesel asgari ücret” uygulamasıyla asgari ücret düşürülecek, başta genç işçiler olmak üzere tüm işçi ve emekçiler güvensiz ucuz emek sömürüsüne tabi tutulacaktır.

İşçi sağlığı ve güvenliği alanı, bilimsel-mesleki değerler, mühendislik-hekimlik uygulamaları, iktidarın esnekleşme ve ticarileştirme çabalarının önünde bir engel olarak görülmektedir. 2003 yılında kabul edilen 4857 sayılı İş Yasası’nda iş güvenliği mühendisliği ve işyeri hekimliği uygulaması açıkça belirtilmesine ve bu yöndeki yargı kararlarına karşın ardı ardına çıkarılan yasa ve yönetmeliklerle işyerlerinde sağlık ve güvenlik faaliyetleri ticarileştirilmektedir. Yargıya taşınan bu düzenlemelerin birçoğunun yürütmesinin durdurulmasına, “mevzuatın gözden geçirilmesi” çabaları ile direnilmekte; emek ve meslek örgütlerinin görüşleri ile yargı kararlarının üzerinden atlanılmaktadır.

Kamu yararı ve kamusal hizmetlerin tasfiyesi, serbestleştirme politikalarıyla birlikte mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı alanlarına da yansımıştır. İş güvenliği mühendisliğinin önüne çıkarılan engeller, “uzaktan eğitim” ve teknoloji fakülteleri gibi mühendislik eğitimini tasfiye edecek yönelimler, mühendisliği niteliksizleştiren uygulamalar ve onlarca yasa ile yapılan düzenlemelerle ülke, meslek, meslektaş çıkarları daraltılmıştır.

Plansız bir şekilde yeni üniversite ve bölümlerin peş peşe açılması, kontenjanlar ile istihdam arasında oluşan dengesizlikten dolayı meslektaşlarımız kendilerini işsizliğe karşı koruyamaz hale gelmiştir. İşsizliği planlı bir biçimde kullanan kapitalist sistem, meslektaşlarımızın ve mesleklerimizin piyasa koşullarının esiri olmasına yol açmıştır. Bu sistematik içinde doğrudan mühendislik aleyhine yasal düzenleme girişimleri de söz konusudur. Değişik mühendislik mimarlık alanlarında kamusal mesleki denetimler ortadan kaldırılmakta ve meslektaşlarımız hak kayıplarına uğramaktadır.

“Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun” değişiklikleri uyarınca TMMOB Yasası’nın 34 ve 35. maddeleri ile Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Yasa’nın 1 ve 7. maddelerinin uygulanması engellenerek yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının akademik ve mesleki yeterliliklerini kanıtlamalarına gerek kalmadan ülkemizde çalışmaları sağlanmıştır.

AKP iktidarı, meslek kuruluşlarının idari, örgütsel, mali yapı ve seçim sistemlerini değiştirme hedefini önüne koymuştur. Bu doğrultuda hazırlanarak alelacele yürürlüğe sokulan Kanun Hükmünde Kararnameler aracılığıyla, TMMOB ve bağlı meslek odalarının özerk kamu tüzel kişiliği ve üye iradesi yok sayılmaktadır. Odaların asli görevleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığı bünyesinde kurulan Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü’ne verilerek en başta Anayasa’ya ve ilgili yasalara aykırı bir uygulama oluşturulmaktadır.

12 Eylül 2010 referandumuyla birçok kurum gibi, yargı da (var olan yetersiz ve kısmi) bağımsızlığını büyük ölçüde yitirmiştir. AKP İktidarının dindar ve itaatkar gençlik vb. söylemleri ve yaşanan gelişmeler açık ve sivil faşist düzenin göstergeleridir. Toplumsal hedef, itaatkar bir gençlik değil, haklarını bilen, sorgulayan, haklarına sahip çıkan insanlar yetişmesi olma-

lıdır. Bu koşullarda, özellikle işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sadece ekonomik ve sosyal haklara ilişkin taleplerle yetinmesi mümkün değildir, tüm haklarına bütünlüğü içerisinde sahip çıkmalıdır.

AKP iktidarı değindiğimiz iktisadi temeller üzerinde diktatoryal bir tarz ile demokrasinin temel gerekleri ve kurallarını dışlayarak ülkemizi bir bütün olarak yoksullaştırmış; zaten özürü olan demokrasiyi ortadan kaldırmıştır.

Kurultayımız, ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının da yoksullaşmaları, geleceksizleşmeleri ve işsiz kalmalarının asıl sorumlusunun kapitalizm olduğunu tespit eder. Meslektaşlarımızın sorunlarının, parçası oldukları işçi ve emekçi sınıfların sorunlarıyla ayrılmaz olduğunu ve çözümün de ortak olacağını vurgular.

Bu genel ortamda kurultayımız TMMOB ve bağlı Odalarının;

- Kapitalizme; serbestleştirme, özelleştirmeler yoluyla kamusal varlıklarımızın elden çıkarılmasına, tüm yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizin, sosyal hizmetlerin, kentlerin ve doğal çevrenin yerli-yabancı sermayeye yeni rant alanları olarak açılmasına,
- Varlık nedenimiz olan ülke sanayisi ve tarımını bitiren ranta dayalı ekonomi politikalarına,
- Küresel sermayenin direktifleri ile çıkarılan, bankacılık, endüstri bölgeleri, serbest bölgeler, doğrudan yabancı yatırımlar, hazine arazileri, şeker, tütün, enerji, maden, kamu yönetimi vb. ülke sanayisini, tarımını, alt yapısını bitiren yıkım ve talan politikalarına,
- Emperyalist sömürü, savaş ve işgallere,
- Halklar arasında düşmanlık tohumları eken ırkçı-milliyetçi politikalara,
- Siyasal ve dinsel gericiliğe, dindar ve itaatkar nesiller yetiştirme hedeflerine,
- Gelir bölüşümündeki adaletsizliğe,
- Meslek uygulama alanlarımızın daraltılmasına ve işsizliğe,

kısacası mesleğimiz, halkımız ve ülkemiz aleyhine şekillenen tüm politikalara karşı emekçi halkımızın bir parçası olarak mücadelesini sürdürmeye kararlı olduğunu bir kez daha ilan eder.

KURULTAY DELEGLERİ

